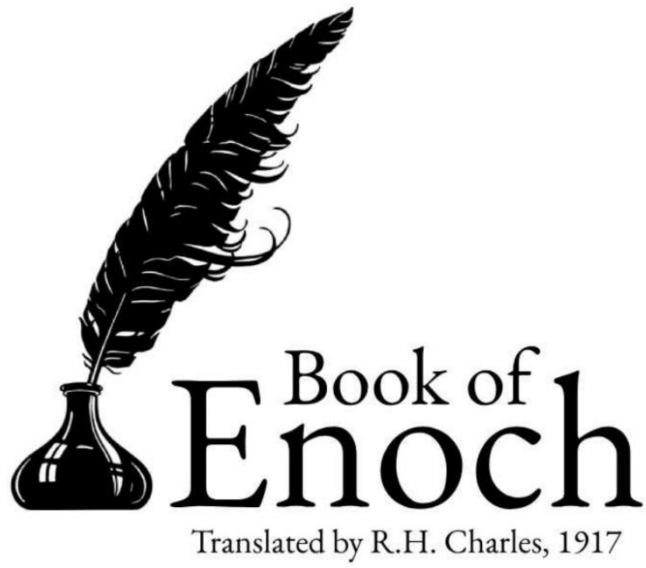

Enoks bok

KAPITEL 1

1. Orden om Enoks välsignelse, med vilken han välsignade de utvalda och rättfärdiga, som kommer att leva på vedermödans dag, då alla onda och gudlösa ska tas bort.
2. Och han tog upp sin liknelse och sade: Enok, en rättfärdig man, vars ögon öppnades av Gud, såg den Heliges syn i himlen, som änglarna visade mig. Och från dem hörde jag allt, och från dem förstod jag vad jag såg, men inte för denna generation, utan för en kommande avlägsen generation.
3. Om de utvalda sade jag, och om dem upptog jag min liknelse: Den Helige, den Store skall träda ut ur sin boning,
4. Och den evige Guden skall beträda jorden, ja, på Sinai berg, och uppenbara sig från sitt läger, och uppenbara sig i sin makts kraft från himlarnas himmel.
5. Och alla skall slås av fruktan, och väktarna skall darra, och stor fruktan och bävan skall gripa dem till jordens ändar.
6. Och de höga bergen skall bäva, och de höga kullarna skall sänkas, och de skall smälta som vax inför lågan,
7. Och jorden skall helt slitas i sönder, och allt som är på jorden skall förgås, och det skall bli en dom över alla människor.
8. Men med de rättfärdiga skall Han sluta fred. Och Han skall beskydda de utvalda, och barmhärtighet skall vara över dem. Och de skall alla tillhöra Gud, och de skall ha framgång, och de skall alla bli välsignade. Och Han skall hjälpa dem alla, och ljus skall uppenbara sig för dem, och Han skall sluta fred med dem.
9. Och se, han kommer med sina heliga tiotusentals, för att hålla dom över alla och förgöra alla ogudaktiga och döma allt kött för alla deras ogudaktiga gärningar som de ogudaktigt har begått, och för alla de hårda ord som ogudaktiga syndare har talat mot honom.

KAPITEL 2

1. Lägg märke till allt som sker i himlen, hur de inte ändrar sina banor, och hur ljusen som finns i himlen, hur de alla uppstår och går ner i ordning, var och en i sin tid, och inte överträder sin bestämda ordning.
2. Se jorden och ge akt på vad som sker på den från början till slut, hur orubbliga de är, hur ingenting av det som finns på jorden förändras, utan alla Guds verk uppenbaras för er.
3. Se sommaren och vintern, hur hela jorden är uppfylld av vatten, och moln, dagg och regn vilar över den.

KAPITEL 3

Observera och se hur alla träden på vintern ser ut som om de vissnat och tappat alla sina löv, utom fjorton träd, som inte förlorar sina bladverk utan behåller det gamla bladverket i två till tre år tills det nya kommer.

KAPITEL 4

Och återigen, lägg märke till hur solen står över jorden mitt emot den. Och ni söker skugga och skydd på grund av solens hetta, och jorden brinner också av växande hetta, och därför kan ni inte trampa på jorden eller på en klippa på grund av dess hetta.

KAPITEL 5

1. Se hur träden täcker sig med gröna löv och bär frukt. Ge därför akt på och lär känna alla Hans verk, och inse hur Han som lever för evigt har skapat dem så.
2. Och alla Hans verk fortsätter så från år till år för evigt, och alla de uppgifter som de utför för Honom, och deras uppgifter förändras inte, utan enligt vad Gud har bestämt så sker det.
3. Och se hur havet och floderna på samma sätt utför sina uppgifter och inte ändrar dem från Hans budord.
4. Men ni har inte varit ståndaktiga och inte gjort Herrens bud, utan ni har vänt er bort och talat högmodiga och hårda ord med era orena munnar mot Hans storhet. Åh, ni hårdhjärtade, ni skall inte finna någon frid.
5. Därför skall ni förbanna era dagar, och era livsår skall förgås, och er fördärvs år skall mångfaldigas i evig förbannelse, och ni skall inte finna någon nåd.
6. I de dagarna skall ni göra era namn till en evig förbannelse för alla rättfärdiga, och genom er skall alla som förbannar förbanna, och alla syndare och gudlösa skall förbanna sig genom er, och för er skall det bli en förbannelse, och alla ... skall glädjas, och det skall bli förlåtelse för synder, och all nåd, fred och tålamod. Det skall bli frälsning för dem, ett härligt ljus. Och för alla er syndare skall det inte bli någon frälsning, utan över er alla skall vila en förbannelse.
7. Men för de utvalda skall det vara ljus och glädje och fred, och de skall ärva jorden.
8 Och då skall visdom ges åt de utvalda, och de skall alla leva och aldrig mer synda, vare sig genom ogudaktighet eller genom högmod. Men de visa skall vara ödmjuka.
9 Och de skall inte mer överträda, inte heller skall de synda alla sina livsdagar, inte heller skall de dö av gudomlig vrede eller förbittring, utan de skall uppfylla antalet av sina

livsdagar. Och deras liv skall förökas i fred, och deras glädjeår skall mångfaldigas, i evig glädje och frid, alla deras livsdagar.

KAPITEL 6

1. Och det hände sig när människornas barn hade förökat sig att i de dagarna föddes åt dem vackra och ståtliga döttrar.
2. Och änglarna, himmelens barn, såg dem och fick åtrå och sade till varandra: "Kom, låt oss välja oss hustrur bland människors barn och avla oss barn."
3. Och Semjâzâ, som var deras ledare, sade till dem: "Jag fruktar att ni inte kommer att gå med på att utföra denna gärning, och jag ensam kommer att få betala straffet för en stor synd."
4. Och de svarade honom alla och sade: "Låt oss alla svära en ed och alla förbinda oss genom ömsesidiga förbannelser att inte överge denna plan utan att utföra denna sak."
5. Sedan svor de alla tillsammans och förband sig genom ömsesidiga förbannelser däröver.
6. Och de var sammanlagt tvåhundra; som på Jareds tid steg ner till toppen av berget Hermon, och de kallade det berget Hermon, eftersom de hade svurit och förbundit sig genom ömsesidiga förbannelser på det.
7. Och dessa är namnen på deras ledare: Sêmîazâz, deras ledare, Arâkîba, Râmêêl, Kôkabîêl, Tâmîêl, Râmîêl, Dânêl, Êzêqêêl, Barâqîjâl, Asâêl, Armârôs, Batâlêl, Samâêq Anêl, Satarêl, Tûrêl, Jômjâêl, Sariêl.
8. Dessa är deras tiotals hövdingar.

KAPITEL 7

1. Och alla de andra tog sig hustrur tillsammans med dem, och var och en valde sig en, och de började gå in till dem och orena sig med dem, och de lärde dem besvärjelser och trolldom, och rotbeskärning, och gjorde dem bekanta med växter.
2. Och de blev havande och födde stora jättar, vilkas längd var tre tusen alnar.
3. Som förtärde alla människors förvärv. Och när människor inte längre kunde upprätthålla dem,
4. Jättarna vände sig mot dem och slukade mänskligheten.
5. Och de började synda mot fåglar och djur och kräldjur och fiskar och att sluka varandras kött och dricka blodet.
6. Då anklagade jorden de laglöse.

KAPITEL 8

1. Och Azâzêl lärde människor att tillverka svärd och knivar och sköldar och bröstpansar, och lät dem känna jordens metaller och konsten att bearbeta dem, och armband och smycken, och användningen av antimon och försköningen av ögonlocken och alla slags dyrbara stenar och alla färgande tinkturer.
2. Och det uppstod mycket gudlöshet, och de bedrev otukt, och de leddes vilse och blev fördärvade på alla sina vägar. Semjâzâ lärde ut förtrollningar och rotsticklingar, Armârôs lösningen av förtrollningar, Barâqîjâl lärde ut astrologi, Kôkabêl stjärnbilderna, Ezêqêêl kunskapen om molnen, Araqiêl jordens tecken, Shamsiêl solens tecken och Sariêl månens bana. Och när människorna förgick, ropade de, och deras rop steg upp till himlen...

KAPITEL 9

1. Och då blickade Mikael, Uriel, Rafael och Gabriel ner från himlen och såg mycket blod utgjutas på jorden och all laglöshet utövas på jorden.
2. Och de sade till varandra: ’Jorden, som är utan invånare, ropar deras rop ända till himmelens portar.’
3. Och nu till er, himmelens heliga, vädjar människornas själar: "För vår sak inför den Högste."
4. Och de sade till tidsåldrarnas Herre: ’Herrars Herre, gudarnas Gud, kungarnas Kung och tidsåldrarnas Gud, din härlighets tron står från släkte till släkte, och ditt namn heligt och härligt och välsignat i alla tidsåldrar!’
5. Du har skapat allting, och du har makt över allting. Allting är naket och öppet inför dig, och du ser allting, och ingenting kan dölja sig för dig.
6. Du ser vad Azâzêl har gjort, som har lärt ut all orättfärdighet på jorden och uppenbarat de eviga hemligheter som bevarades i himlen, vilka människor strävade efter att lära sig:
7. Och Semjâzâ, åt vilken Du har gett makt att härska över hans följeslagare.
8. Och de har gått till människornas döttrar på jorden och har legat med kvinnorna och orenat sig och uppenbarat alla slags synder för dem.
9. Och kvinnorna har fött jättar, och hela jorden har därigenom fyllts av blod och orättfärdighet.
10. Och se, nu gråter de avlidnas själar och vädjar till himmelens portar, och deras klagan har stigit och kan inte upphöra på grund av de laglösa gärningar som utförs på jorden.
11. Och Du vet allt innan det sker, och Du ser dessa ting och Du tål dem, och Du säger inte till oss vad vi ska göra med dem i fråga om detta.

KAPITEL 10

1. Då sade den Högste, den Helige och Store, och sände Uriel till Lameks son och sade till honom:
2. Gå till Noa och säg till honom i mitt namn: "Göm dig!" och uppenbara för honom slutet som närmar sig: att hela jorden skall förgöras, och en syndaflod skall komma över hela jorden och förgöra allt som finns på den.
3. Och befall honom nu att han kan undkomma och hans avkomma kan bevaras för alla generationer i världen.’
4. Och åter sade Herren till Rafael: 'Bind Azâzêls händer och fötter och kasta honom ut i mörkret. Gör en öppning i öknen i Dûdâêl och kasta honom där.'
5. Och lägg på honom ojämna och skarpa klippor och täck honom med mörker, och låt honom förbli där för evigt, och täck hans ansikte så att han inte ser ljuset.
6. Och på den stora domens dag skall han kastas i elden. Och hela jorden som änglarna har fördärvat, och förkunna jordens helande, så att de kan hela pesten, och så att alla människors barn inte förgås genom alla de hemligheter som Väktarna har uppenbarat och lärt sina söner.
8. Och hela jorden har blivit fördärvad genom de gärningar som Azâzêl lärde ut: tillskriv honom all synd.

9. Och till Gabriel sade Herren: "Gå fram mot de oäkta och de förkastliga och mot otuktens barn. Utrota otuktens barn och Väktarnas barn bland människorna och låt dem dra ut. Skicka dem mot varandra, så att de kan förgöra varandra i strid. Ty de skall inte få långa dagar."
10. Och ingen begäran som deras fäder gör till dig skall beviljas deras fäder för deras räkning; ty de hoppas få leva ett evigt liv, och att var och en av dem ska leva femhundra år.
11. Och Herren sade till Mikael: 'Gå och bind Semjâzâ och hans medhjälpare som har förenat sig med kvinnor och orena sig med dem i all deras orenhet.'
12. Och när deras söner har dödat varandra och sett sina älskades förintelse, bind dem då i sjuttio generationer i jordens dalar, tills deras domsdag och deras fullbordan är fullbordad, tills domen som varar för evigt och alltid är fullbordad.
13. På de dagarna skall de ledas bort till eldens avgrund och till plågan och fängelset, i vilket de skall vara instängda för evigt.
14. Och den som blir fördömd och förintad, skall från och med då vara bunden tillsammans med dem till slutet av alla generationer.
15. Och förgör alla de fördömdas andar och Vaktarnas barn, ty de har gjort mänskligheten orätt.
16. Förstör allt ont från jordens yta och låt allt ont verk ta slut: och låt rättfärdighetens och sanningens planta framträda: och den skall visa sig vara en välsignelse; rättfärdighetens och sanningens verk skall planteras i sanning och glädje för evigt.
17 Och då skall alla de rättfärdiga undkomma och leva tills de får tusentals barn, och alla sina ungdomsdagar och sin ålderdom skall de fullborda i frid.
18 Och då skall hela jorden brukas i rättfärdighet, och all skall planteras med träd och vara full av välsignelse.
19. Och alla önskvärda träd skall planteras där, och man skall plantera vinstockar där. Den vinstock som man planterar där skall ge vin i riklig mängd. Allt utsäde som sås där skall ge tusen sädeskörd, och varje mått oliver skall ge tio pressar olja.
20. Och rena jorden från allt förtryck och från all orättfärdighet och från all synd och från all gudlöshet, och utplåna all orenhet som förorsakas på jorden.
21. Och alla människors barn skall bli rättfärdiga, och alla folk skall tillbe och prisa mig, och alla skall tillbe mig. Och jorden skall renas från all orenhet och från all synd och från all straff och från all plåga, och jag skall aldrig mer sända dem dit från generation till generation och för evigt.

KAPITEL 11

1. Och i de dagarna skall jag öppna välsignelsens förrådskamrar som är i himlen, för att sända ner dem till jorden över människors barns arbete och möda.
2. Och sanning och fred skall förenas tillsammans under alla världens dagar och genom alla människors generationer.

KAPITEL 12

1. Innan detta skedde var Enok gömd, och ingen av människornas barn visste var han var gömd, och var han bodde, eller vad som hade hänt med honom.
2. Och hans verksamhet hade att göra med Väktarna, och hans dagar var med de heliga.
3. Och jag, Enok, prisade majestätets Herre och tidsåldrarnas Kung, och se, väktarna kallade mig Enok, skrivaren, och sade till mig:
4. 'Enok, du rättfärdighetens skrivare, gå och förkunna för himmelens väktare som har lämnat den höga himlen, den heliga, eviga platsen, och har orenat sig med kvinnor, och har gjort som jordens barn gör, och har tagit sig hustrur: "Ni har vållat stor förödelse på jorden:
5. Och ni skall inte få någon frid eller syndförlåtelse. Och eftersom de finner behag i sina barn,
6. De skall se mordet på sina älskade, och över sina barns förintelse skall de klaga och be i evighet, men nåd och fred skall ni inte uppnå.

KAPITEL 13

1. Och Enoch gick och sade: 'Azâzêl, du skall inte få någon frid; en hård dom har utfärdats mot dig och bundet dig i bojor.
2. Och du skall inte få tolerans eller begäran beviljad, på grund av den orättfärdighet som du har lärt ut, och på grund av alla de gudlöshets, orättfärdighetens och syndens gärningar som du har visat människorna.
3. Då gick jag och talade till dem alla, och de blev alla förskräckta, och fruktan och bävan grep tag i dem.
4. Och de vädjade till mig att jag skulle upprätta en bön för dem, så att de skulle finna förlåtelse, och att jag skulle läsa deras bön inför himmelens Herre.
5. Ty från och med då kunde de inte tala med Honom och inte heller lyfta sina ögon mot himlen av skam över de synder som de hade blivit fördömda för.
6. Sedan skrev jag ner deras vädjan och bönen angående deras själ och deras gärningar individuellt och angående deras önskningar om förlåtelse och ett långt liv.
7. Och jag gick och satte mig vid Dans vatten, i Dans land, söder om västra Hermon. Jag läste deras bön tills jag somnade.
8. Och se, en dröm kom till mig, och syner föll över mig, och jag såg syner av tuktan, och en röst kom och bad mig att berätta den för himmelens söner och tillrättavisa dem.
9. Och när jag vaknade, kom jag till dem, och de satt alla samlade och grät i 'Abelsjâîl, som ligger mellan Libanon och Sênesêr, med täckta ansikten.
10. Och jag återberättade för dem alla syner som jag hade sett i sömnen, och jag började tala rättfärdighetens ord och tillrättavisa de himmelska väktarna.

KAPITEL 14

1. Boken med rättfärdighetens ord och de eviga Väktarnas tillrättavisning i enlighet med den Helige Stores befallning i den synen.

2. Jag såg i min sömn vad jag nu skall säga med köttslig tunga och med min muns andedräkt: vilket den Store har gett människorna att samtala med och förstå med hjärtat.
3. Liksom Han har skapat och gett människan förmågan att förstå visdomens ord, så har Han också skapat mig och gett mig förmågan att tillrättavisa Väktarna, himmelens barn.
4. Jag skrev ner din bön, och i min syn framstod det så, att din bön inte kommer att beviljas dig i alla evighetens dagar, och att domen slutligen har avkunnats över dig: ja, din bön kommer inte att beviljas dig.
5. Och från och med nu skall du inte stiga upp till himlen i all evighet, och i jordens bojor har det utgått det beslut som skall binda dig för alla världens dagar.
6. Och att ni tidigare skall ha sett era älskade söners förintelse och att ni inte skall finna någon glädje i dem, utan de skall falla inför er för svärd.
7. Och din bön för dem skall inte beviljas, inte heller för dig själv, även om du gråter och ber och talar alla ord som finns i den skrift som jag har skrivit.
8. Och synen visades för mig sålunda: Se, i synen inbjöd moln mig och en dimma kallade mig, och stjärnornas och blixtarnas lopp skyndade och påskyndade mig, och vindarna i synen fick mig att flyga och lyfte mig uppåt och bar mig till himlen.
9. Och jag gick in tills jag närmade mig en mur som var byggd av kristaller och omgiven av eldtungor: och den började skrämma mig.
10. Och jag gick in i eldens tungor och närmade mig ett stort hus som var byggt av kristaller. Husets väggar var som ett mosaikgolv av kristaller, och dess grund var av kristall.
11. Dess tak var som stjärnornas och blixtarnas bana, och mellan dem fanns eldiga keruber, och deras himmel var klar som vatten.
12. En flammande eld omgav murarna, och dess portar flammade av eld.
13. Och jag gick in i det huset, och det var hett som eld och kallt som is: det fanns inga livsglädje där. Skräck översköljde mig, och bävan grep tag i mig.
14. Och medan jag darrade och bävade, föll jag ner på mitt ansikte.
15. Och jag såg en syn, och se! där fanns ett andra hus, större än det förra, och hela porten stod öppen framför mig, och den var byggd av eldslågor.
16. Och i alla avseenden utmärkte den sig så i prakt, storslagenhet och omfattning att jag inte kan beskriva dess prakt och dess utbredning för er.
17. Och dess golv var av eld, och ovanför det var blixtar och stjärnornas bana, och dess tak var också av flammande eld.
18. Och jag såg där en hög tron; dess utseende var som kristall, och dess hjul som den lysande solen, och där var en syn av keruber.
19. Och från under tronen kom strömmar av flammande eld, så att jag inte kunde se på dem.
20. Och den Stora Härligheten satt därpå, och Hans kläder lyste starkare än solen och var vitare än all snö.
21. Ingen av änglarna kunde komma in och se Hans ansikte på grund av Hans storhet och härlighet, och inget kött kunde se Honom.
22. En flammande eld omgav honom, och en stor eld stod framför honom, och ingen runt omkring kunde komma nära honom. Tiotusen gånger tiotusen stod framför honom, men han behövde ingen rådgivare.
23. Och de allra heligaste som var nära Honom lämnade Honom inte om natten och lämnade Honom inte.
24. Och fram till dess hade jag legat nedböjd på mitt ansikte och darrade. Och Herren kallade mig med sin egen mun och sade till mig: 'Kom hit, Enok, och hör mitt ord.'
25. Och en av de heliga kom till mig och väckte mig, och han lät mig resa mig upp och gå fram till dörren: och jag böjde mitt ansikte nedåt.

KAPITEL 15

1. Och han svarade och sade till mig, och jag hörde hans röst: Frukta inte, Enok, du rättfärdige man och rättfärdighetens skriftlärde: kom hit och hör min röst.
2. Och gå och säg till himmelens väktare, som har sänt dig för att be för dem: "Ni skall be" för människor, och inte människor för er:
3. Varför har ni lämnat den höga, heliga och eviga himlen och legat med kvinnor och orenat er med människornas döttrar och tagit er hustrur och gjort som jordens barn och fått jättar som era söner?
4. Och fastän ni vore heliga, andliga och levde det eviga livet, har ni befläckat er med kvinnors blod och fött barn med kötts blod, och liksom människors barn har ni begärt kött och blod, liksom de som dör och förgås.
5. Därför har jag också gett dem hustrur, så att de kan göra dem havande och få barn med dem, så att de inte ska sakna något på jorden.
6. Men ni var förut andliga, levde det eviga livet och var odödliga för alla generationer i världen.
7. Och därför har jag inte utsett er hustrur, ty vad de himmelska andarna beträffar, så är i himlen deras boning.
8. Och nu skall jättarna, som frambringas ur andar och kött, kallas onda andar på jorden, och på jorden skall deras boning vara.
9. Onda andar har utgått från deras kroppar; eftersom de är födda av människor, och från de heliga Väktarna är deras början och ursprungliga ursprung; de skall vara onda andar på jorden, och onda andar skall de kallas.
10. Himmelens andar skall vara i himlen, men jordens andar som är födda på jorden skall vara på jorden.
11. Och jättarnas andar plågar, förtrycker, förstör, anfaller, strider och orsakar förstörelse på jorden och orsakar problem: de äter ingen mat, men hungrar och törstar likväl och orsakar förargelser. Och dessa andar skall resa sig mot människors barn och mot kvinnor, eftersom de har utgått från dem.

KAPITEL 16

1. Från dagarna då jättarna slaktades, förintades och dog, från vars själar andarna, efter att ha utgått, skall förgöra utan att ådra sig dom – så skall de förgöra intill fullbordandets dag, den stora dom i vilken tidsåldern skall fullbordas, över Väktarna och de gudlösa, ja, skall vara helt fullbordad.

2. Och nu till väktarna som har sänt dig för att be för dem, och som tidigare varit i himlen, säg till dem:
3. "Ni har varit i himlen, men ännu hade inte alla hemligheterna uppenbarats för er, och ni kände till värdelösa, och dessa har ni i era hjärtans hårdhet kungjort för kvinnorna, och genom dessa hemligheter gör kvinnor och män mycket ont på jorden."
4. Säg därför till dem: "Ni har ingen frid."

KAPITEL 17

1. Och de tog mig och förde mig till en plats där de som var där var som flammande eld, och när de ville, framträdde de som människor.
2. Och de förde mig till mörkrets plats, och till ett berg vars topp nådde ända till himlen.
3. Och jag såg ljusens platser och stjärnornas och åskans skattkammare, och i de yttersta djupen, där en eldig båge och pilar och deras koger, och ett eldigt svärd och alla blixtar fanns.
4. Och de förde mig till det levande vattnet och till elden i väster, som tar emot varje solnedgång.
5. Och jag kom till en flod av eld, i vilken elden flödar som vatten och mynnar ut i det stora havet mot väster.
6. Jag såg de stora floderna och kom till den stora floden och till det stora mörkret, och gick till den plats där inget kött vandrar.
7. Jag såg bergen i vintermörkret och platsen varifrån alla djupets vatten flödar.
8. Jag såg mynningarna av alla jordens floder och djupets mynning.

KAPITEL 18

1. Jag såg alla vindars skattkammare: jag såg hur Han hade försett dem med hela skapelsen och jordens fasta grundvalar.
2. Och jag såg jordens hörnsten: jag såg de fyra vindarna som bär jorden och himmelens fäste.
3. Och jag såg hur vindarna spänner ut himmelens valv och har sin plats mellan himmel och jord: dessa är himmelens pelare.
4. Jag såg himlens vindar vända sig och föra solens och alla stjärnornas omkrets till sin nedgång.
5. Jag såg vindarna på jorden bära molnen: jag såg änglarnas stigar. Jag såg vid jordens ände himmelens fäste ovan.
6. Och jag fortsatte och såg en plats som brinner dag och natt, där det finns sju berg av magnifika stenar, tre mot öster och tre mot söder.
7. Och vad gäller de mot öster, var en av färgad sten, en av pärla och en av hyacint, och de mot söder av röd sten.
8. Men den mellersta nådde upp till himlen, likt Guds tron, av alabaster, och tronens topp var av safir.
9. Och jag såg en flammande eld. Och bortom dessa berg är en region, den stora jordens ände. Där fullbordades himlarna.
10. Och jag såg en djup avgrund med pelare av himmelsk eld, och bland dem såg jag eldpelare falla, vilka var oändligt lika stora mot höjden och mot djupet.
11. Och bortom den avgrunden såg jag en plats som inte hade någon himmelsk firmament ovanför och ingen fast grundad jord under den. Det fanns inget vatten på den och inga fåglar, utan det var en öde och fruktansvärd plats.
12. Jag såg där sju stjärnor som stora, glödande berg, och när jag frågade mig om dem,
13. Ängeln sade: 'Denna plats är himmelens och jordens ände: detta har blivit ett fängelse för stjärnorna och himlens härskara.'
14. Och stjärnorna som rullar över elden är de som har överträtt Herrens befallning i början av sin uppgång, eftersom de inte kom fram vid sina bestämda tider.
15. Och han blev vred på dem och fängslade dem till den tid då deras skuld skulle fullbordas, ja, i tio tusen år.'

KAPITEL 19

1. Och Uriel sade till mig: 'Här skall änglarna stå som har förenat sig med kvinnor, och deras andar, som antar många olika skepnader, skall befläcka mänskligheten och leda dem vilse till att offra åt demoner som gudar, här skall de stå, tills den stora domens dag, i vilken de skall dömas, tills de är utrotade.'
2. Och även änglarnas kvinnor som gick vilse skall bli sirener.
3. Och jag, Enok, allena såg synen, alltings ände, och ingen människa skall se sådant som jag har sett.

KAPITEL 20

1. Och dessa är namnen på de heliga änglarna som vakar.
2. Uriel, en av de heliga änglarna, som är över världen och över Tartaros.
3. Rafael, en av de heliga änglarna, som är över människornas andar.
4. Raguel, en av de heliga änglarna som hämnas på lysande värld.
5. Mikael, en av de heliga änglarna, nämligen han som är satt över den bästa delen av mänskligheten och över kaoset.
6. Saraqâêl, en av de heliga änglarna, som är satt över andarna, som syndar i anden.
7. Gabriel, en av de heliga änglarna, som råder över paradiset och ormarna och keruberna.
8. Remiel, en av de heliga änglarna, som Gud satte över dem som uppstår.

KAPITEL 21

1. Och jag fortsatte till den punkt där allt var kaotiskt.
2. Och jag såg där något fruktansvärt: Jag såg varken en himmel ovanför eller en fast grundad jord, utan en plats kaotisk och fruktansvärd.
3. Och där såg jag sju stjärnor på himlen bundna tillsammans i den, lika stora berg och brinnande av eld.
4. Då frågade jag: "För vilken synd är de bundna, och av vilken anledning har de kastats hit?"
5. Då sade Uriel, en av de heliga änglarna, som var med mig och var överordnad dem, och sade: 'Henoch, varför frågar du, och varför är du ivrig efter sanningen?

6. Dessa är av himlens stjärnors antal, som har överträtt Herrens bud, och är bundna här tills tiotusen år, den tid som deras synder medför, är fullbordade.
7. Och därifrån gick jag till en annan plats, som var ännu mer fruktansvärd än den förra, och jag såg något fruktansvärt: en stor eld där som brann och flammade, och platsen var kluven ända till avgrunden, full av stora, nedåtgående eldpelare: varken dess utbredning eller magnitud kunde jag se, inte heller kunde jag gissa.
8. Då sade jag: "Hur fruktansvärd är inte platsen och hur förskräcklig att se på!"
9. Då svarade Uriel mig, en av de heliga änglarna som var med mig, och sade till mig: "Enok, varför är du så rädd och förskräckt?" Och jag svarade: "På grund av denna fruktansvärda plats och på grund av synen av smärtan."
10. Och han sade till mig: "Denna plats är änglarnas fängelse, och här skall de vara fängslade för evigt."

KAPITEL 22

1. Och därifrån gick jag till en annan plats, och han visade mig i väster ett annat stort och högt berg av hård sten.
2. Och där fanns fyra håligheter, djupa och vida och mycket släta. Hur släta är inte dessa håligheter, djupa och mörka att se på.
3. Då svarade Rafael, en av de heliga änglarna som var med mig, och sade till mig:
4. "Dessa ihåliga platser har skapats just för detta ändamål, att de dödas själars andar skall samlas däri, ja, att alla människobarnens själar skall samlas här. Och dessa platser har skapats för att ta emot dem till deras domsdag och till deras bestämda period till den bestämda perioden, tills den stora domen kommer över dem."
5. Jag såg de döda människobarnens andar, och deras röst nådde himlen och lät som de ville.
6. Då frågade jag Rafael, ängeln som var med mig, och jag sade till honom: "Vems ande är det som låter sin röst gå ut och tala?"
7. Och han svarade mig och sade: 'Detta är den ande som utgick från Abel, vilken hans broder Kain dödade, och han vädjar mot honom tills hans avkomma är utrotad från jordens yta och hans avkomma är utrotad bland människornas avkomma.'
8. Då frågade jag om det, och om alla de tomma platserna: "Varför som den ena skiljer sig från den andra?"
9. Och han svarade mig och sade till mig: 'Dessa tre har gjorts för att de dödas andar skall skiljas åt. Och en sådan uppdelning har gjorts för de rättfärdigas andar, i vilken det finns en strålande vattenkälla.
10. Och sådan har gjorts för syndare när de dör och begravs i jorden och dom inte har verkställts över dem under deras livstid.
11. Här skall deras andar avskiljas i denna stora smärta till den stora dagen av dom och straff och plåga för dem som förbannar för evigt, och straff för deras andar. Där skall Han binda dem för evigt.
12. Och en sådan uppdelning har gjorts för andarna hos dem som framför sin talan, som avslöjar sin förintelse, när de dödades i syndarnas dagar.
13. Sådant har gjorts för människors andar som inte var rättfärdiga utan syndare, som var fullständiga i överträdelse, och för överträdarna. De skall vara följeslagare, men deras andar skall inte dödas på domens dag och de skall inte uppstå därifrån.
14. Då prisade jag härlighetens Herre och sade: "Välsignad vare min Herre, rättfärdighetens Herre, du som regerar för evigt."

KAPITEL 23

1. Därifrån gick jag till en annan plats väster om jordens ändar.
2. Och jag såg en brinnande eld som fortskred utan vila, och som inte avbröt sin gång dag eller natt utan fortsatte regelbundet.
3. Och jag frågade: "Vad är detta som inte vilar?"
4. Då svarade Raguel, en av de heliga änglarna som var med mig, mig och sade till mig: 'Denna eldgång som du har sett är elden i väster som förföljer alla himlens ljus.'

KAPITEL 24

1. Och därifrån gick jag till en annan plats på jorden, och han visade mig en eldig bergskedja som brann dag och natt.
2. Och jag gick bortom det och såg sju magnifika berg, alla olika från varandra, och deras stenar var magnifika och vackra, magnifika som helhet, med ett strålande utseende och ett vackert yttre: tre mot öster, en grundad på den andra, och tre mot söder, en ovanpå den andra, och djupa, grova raviner, av vilka ingen förenades med någon annan.
3. Och det sjunde berget var mitt ibland dessa, och det överträffade dem i höjd och liknade en tronsäte. Och väldoftande träd omgav tronen.
4. Och bland dem fanns ett träd som jag aldrig hade känt lukten av, och inte heller fanns något bland dem, inte heller några andra som det. Det hade en doft som överträffade all annan doft, och dess löv, blommor och ved vissnar inte för evigt. Dess frukt är vacker, och dess frukt liknar dadlar på en palm.
5. Då sade jag: 'Hur vackert och väldoftande är inte detta träd, dess löv är ljusa och dess blommor är mycket ljuvliga att se på.'
6. Då svarade Mikael, en av de heliga och ärade änglarna som var med mig och var deras ledare.

KAPITEL 25

1. Och han sade till mig: "Enok, varför frågar du mig om trädets doft, och varför vill du veta sanningen?"
2. Då svarade jag honom och sade: 'Jag vill veta allting, men särskilt om detta träd.'
3. Och han svarade och sade: 'Detta höga berg som du har sett, vars topp liknar Guds tron, är Hans tron, där den Helige, Härlighetens Herre, den Evige Konungen, skall sitta, när Han kommer ner för att besöka jorden med godhet.'
4. Och vad detta väldoftande träd beträffar, får ingen dödlig röra det förrän den stora domen, då Han skall hämnas på alla och fullborda allt för evigt. Det skall då ges till de rättfärdiga och heliga.

5. Dess frukt skall bliva till föda för de utvalda: den skall planteras in i det heliga, i Herrens, den evige Konungens, tempel.
6 Då skall de jubla med glädje och vara glada, och de skall gå in i den heliga platsen; och dess doft skall vara i deras ben, och de skall leva ett långt liv på jorden, så som dina fäder levde: och i deras dagar skall ingen sorg eller pest eller plåga eller olycka vidröra dem.
7. Då välsignade jag härlighetens Gud, den evige Konungen, som har förberett sådana ting för de rättfärdiga, och har skapat dem och lovat att ge dem.

KAPITEL 26

1. Och jag gick därifrån till jordens mitt, och jag såg en välsignad plats där det fanns träd med grenar som stod kvar och blommade som ett avhugget träd.
2. Och där såg jag ett heligt berg, och under berget i öster fanns en bäck som flöt mot söder.
3. Och jag såg mot öster ett annat berg, högre än detta, och mellan dem en djup och smal ravin: i den rann också en bäck under berget.
4. Och väster om det fanns ett annat berg, lägre än det förra och av liten höjd, och en djup och torr ravin mellan dem: och en annan djup och torr ravin låg vid de tre bergens yttersta punkter.
5. Och alla ravinerna var djupa och smala, formade av hård bergart, och inga träd planterades i dem.
6. Och jag förundrades över klipporna, och jag förundrades över ravinen, ja, jag förundrades mycket.

KAPITEL 27

1. Då sade jag: "Vad är syftet med detta välsignade land, som är helt fyllt med träd, och denna förbannade dal däremellan?"
2. Då svarade Uriel, en av de heliga änglarna som var med mig, och sade: 'Denna förbannade dal är för dem som är förbannade för evigt. Här skall alla de förbannade samlas som med sina läppar yttrar otillbörliga ord mot Herren och talar hårda ting om Hans härlighet. Här skall de samlas, och här skall deras domsplats vara.
3. I de sista dagarna skall över dem skådespelet av rättfärdig dom inför de rättfärdiga för evigt: här skall de barmhärtiga prisa härlighetens Herre, den evige Konungen.
4. På domsdagen över de förra skall de prisa Honom för den nåd i enlighet med vilken Han har tilldelat dem deras lott.
5. Då prisade jag Härlighetens Herre och framhävde Hans härlighet och prisade Honom ärorikt.

KAPITEL 28

1. Och därifrån gick jag österut, mitt i öknens bergskedja, och jag såg en ödemark, full av träd och växter.
2. Och vatten vällde fram ovanifrån.
3. Likt ett rikligt vattendrag som flöt mot nordväst forsade det fram och fick moln och dagg att stiga upp på alla sidor.

KAPITEL 29

1. Och därifrån gick jag till en annan plats i öknen och närmade mig öster om denna bergskedja.
2. Och där såg jag väldoftande träd som andades ut rökelse och myrra, och träden liknade också mandelträd.

KAPITEL 30

1. Och bortom dessa gick jag långt österut, och jag såg en annan plats, en dal full av vatten.
2. Och däri fanns ett träd, färgat som väldoftande träd, såsom mastix.
3. Och på sidorna av dessa dalar såg jag väldoftande kanel. Och bortom dessa fortsatte jag österut.

KAPITEL 31

1. Och jag såg andra berg, och bland dem fanns trädlundar, och från dem flödade nektar, som kallas sarara och galbanum.
2. Och bortom dessa berg såg jag ett annat berg öster om jordens ändar, där aloe vera växte, och alla träden var fulla av stjälkar, lik mandelträd.
3. Och när man brände det, luktade det sötare än någon annan väldoft.

KAPITEL 32

1. Och efter dessa väldoftande dofter, när jag tittade mot norr över bergen, såg jag sju berg fulla av utsökt nardus och väldoftande träd och kanel och peppar.
2. Och därifrån gick jag över topparna av alla dessa berg, långt österut på jorden, och passerade över Erythraeus hav och gick långt därifrån, och passerade ängeln Zotîêl.
3. Och jag kom till Rättfärdighetens trädgård och såg bortom dessa träd många stora träd växa där med en härlig doft, stora, mycket vackra och härliga, och visdomens träd, av vilket de äter och känner stor visdom.
4. Det trädet är högt som en furu, och dess löv är som johannesbrödträdets, och dess frukt är som vinstockens klasar, mycket vacker, och trädets doft når vida gränser.
5. Då sade jag: 'Hur vackert är inte trädet, och hur tilltalande dess utseende!'
6. Då svarade Rafael, den helige ängeln, som var med mig, mig och sade: "Detta är visdomens träd, av vilket din far, gammal i år, och din gamla mor, som var före dig, åt. De lärde sig visdom, och deras ögon öppnades, och de förstod att de var nakna, och de drevs ut ur trädgården."

KAPITEL 33

1. Och därifrån gick jag till jordens ändar och såg där stora djur, och vart och ett skilde sig från det andra; och jag såg även fåglar som skilde sig åt i utseende och skönhet och röst, den ena skilde sig från den andra.
2. Och öster om dessa djur såg jag jordens ändar, där himlen vilar, och himlens portar öppna sig.
3. Och jag såg hur himlens stjärnor kom fram, och jag räknade portarna från vilka de utgick, och jag skrev ner alla deras utlopp, för varje enskild stjärna för sig, enligt deras

antal och deras namn, deras riktningar och deras positioner, och deras tider och deras månader, såsom Uriel, den helige ängeln som var med mig, visade mig.
4. Han visade mig allt och skrev ner det för mig: han skrev också ner deras namn, deras lagar och deras sällskap.

KAPITEL 34

1. Och därifrån gick jag mot norr till jordens ändar, och där såg jag en stor och härlig anordning vid hela jordens ändar.
2. Och här såg jag tre himmelska portar öppna sig i himlen: genom var och en av dem utgår nordliga vindar: när de blåser kommer det kyla, hagel, frost, snö, dagg och regn.
3. Och genom den ena porten blåser de för gott, men när de blåser genom de andra två portarna, sker det med våld och lidande på jorden, och de blåser med våld.

KAPITEL 35

1. Och därifrån gick jag mot väster till jordens ändar och såg där tre himmelsportar öppna, sådana som jag hade sett i öster, lika många portar och lika många utgångar.

KAPITEL 36

1. Och därifrån gick jag söderut till jordens ändar, och där såg jag tre öppna himlens portar, och därifrån kom dagg, regn och vind.
2. Och därifrån gick jag österut till himlens ändar och såg här himlens tre östra portar öppna sig och små portar ovanför dem.
3. Genom var och en av dessa små portar passerar himlens stjärnor och löper sin bana västerut på den väg som visas för dem.
4. Och så ofta jag såg det prisade jag alltid Härlighetens Herre, och jag fortsatte att prisa Härlighetens Herre som har utfört stora och härliga under, för att visa storheten i Hans verk för änglarna och andarna och människorna, så att de kunde prisa Hans verk och hela Hans skapelse: så att de kunde se Hans makts verk och prisa Hans händers stora verk och prisa Honom för evigt.

KAPITEL 37

1. Den andra synen som han såg, visdomens syn – den som Enok, Jareds son, Mahalalels son, Kenans son, Enos son, Sets son, Adams son, såg.
2. Och detta är början på de visdomsord som jag höjde min röst för att tala och säga till dem som bor på jorden: Hör, ni forna tiders män, och se, ni som kommer efter, den Heliges ord som jag skall tala inför andarnas Herre.
3. Det vore bättre att förkunna dem endast för forna tiders män, men inte ens för dem som kommer efteråt skall vi undanhålla början av visdom.
4. Fram till denna dag har aldrig sådan visdom givits av Andarnas Herre som jag har mottagit enligt min insikt, enligt Andarnas Herres välbehag, genom vilken det eviga livets lott har givits mig.
5. Nu fick jag tre liknelser, och jag höjde min röst och återgav dem för dem som bor på jorden.

KAPITEL 38

1. Den första liknelsen. När de rättfärdigas församling träder fram och syndare döms för sina synder och fördrivs från jordens yta:
2. Och när den Rättfärdige skall uppenbara sig inför de rättfärdigas ögon, vars utvalda verk vilar på Andarnas Herre, och ljus skall uppenbara sig för de rättfärdiga och utvalda som bor på jorden, var skall då syndarnas boning vara, och var skall viloplatsen vara för dem som har förnekat Andarnas Herre? Det hade varit bättre för dem om de inte hade fötts.
3. När de rättfärdigas hemligheter skall uppenbaras och syndarna dömas, och de gudlösa drivas bort från de rättfärdigas och utvaldas närvaro,
4. Från den tiden skall de som besitter jorden inte längre vara mäktiga och upphöjda: Och de skall inte kunna skåda de heligas ansikte, ty andarnas Herre har låtit sitt ljus uppenbara sig över de heliga, rättfärdiga och utvaldas ansikte.
5. Då skall kungar och mäktiga förgås och överlämnas i de rättfärdigas och heligas händer.
6. Och från och med då skall ingen söka barmhärtighet hos Andarnas Herre, ty deras liv är slut.

KAPITEL 39

1. Och det skall ske i de dagarna att utvalda och heliga barn skall stiga ner från himlen, och deras avkomma skall bli ett med människornas barn.
2. Och på den tiden fick Enok böcker om nit och vrede, och böcker om oro och utvisning. Och de skall inte få någon nåd, säger andarnas Herre.
3. Och i de dagarna förde en virvelvind mig bort från jorden och satte mig ner vid himlens ände.
4. Och där såg jag en annan syn, de heligas boningar och de rättfärdigas viloplatser.
5. Här såg mina ögon deras boningar hos hans rättfärdiga änglar och deras viloplatser hos de heliga. Och de vädjade och förbönade och bad för människornas barn, och rättfärdighet flödade framför dem som vatten och nåd som dagg på jorden. Så är det bland dem för evigt och alltid.
6a. Och på den platsen såg mina ögon den rättfärdiges och trons Utvalde,
7a. Och jag såg hans boning under Andarnas Herres vingar.
6b. Och rättfärdigheten skall segra i hans dagar, och de rättfärdiga och utvalda skall vara oräkneliga inför honom för evigt.
7b. Och alla de rättfärdiga och utvalda inför Honom skall vara starka som eldiga ljus, och deras mun skall vara full av välsignelse, och deras läppar skall prisa Andarnas Herres namn, och rättfärdighet inför Honom skall aldrig upphöra, och uppriktigheten skall aldrig upphöra inför Honom.
8. Där önskade jag att bo, och min ande längtade efter den boningen: och där har hittills varit min del, ty så har det blivit fastställt för mig inför andarnas Herre.
9. På den tiden prisade och upphöjde jag Andarnas Herres namn med välsignelser och lov, ty Han har bestämt mig till välsignelse och ära enligt Andarnas Herres välbehag.

10. Länge skådade mina ögon den platsen, och jag välsignade och prisade honom och sade: 'Välsignad vare han, och må han vara välsignad från begynnelsen och för evigt.'
11. Och inför Honom finns ingen upphörning. Han vet innan världen skapades vad som varar för evigt och vad som skall vara från generation till generation.
12. De som inte sover prisar dig: de står inför din härlighet och prisar, lovar och upphöjer och säger: "Helig, helig, helig är andarnas Herre: Han uppfyller jorden med andar."
13. Och här såg mina ögon alla dem som inte sover: de står inför honom och välsignar och säger: "Välsignad vare du, och välsignat vare Herrens namn från evighet till evighet."
14. Och mitt ansikte förvandlades, ty jag kunde inte längre se.

KAPITEL 40

1. Och sedan såg jag tusentals gånger tusentals och tiotusen gånger tiotusen, jag såg en oräknelig och oräknelig mängd som stod inför andarnas Herre.
2. Och på Andarnas Herres fyra sidor såg jag fyra varelser, olika dem som inte sover, och jag lärde mig deras namn. Ty ängeln som följde mig kungjorde deras namn för mig och visade mig alla de dolda tingen.
3. Och jag hörde rösterna från dessa fyra varelser, när de uttalade lovsånger inför härlighetens Herre.
4. Den första rösten prisar andarnas Herre för evigt.
5. Och den andra rösten hörde jag välsigna den Utvalde och de utvalda som hänger vid Andarnas Herre.
6. Och den tredje rösten hörde jag be och förböna för dem som bor på jorden och bönfalla i andarnas Herres namn.
7. Och jag hörde den fjärde rösten avvärja satanerna och förbjöd dem att komma inför andarnas Herre för att anklaga dem som bor på jorden.
8. Därefter frågade jag fridens ängel som följde mig och visade mig allt som är dolt: "Vilka är dessa fyra varelser som jag har sett och vars ord jag har hört och skrivit ner?"
9. Och han sade till mig: 'Den förste är Mikael, den barmhärtige och tålmodige. Den andre är Rafael, som är satt över alla sjukdomar och sår hos människornas barn. Den tredje är Gabriel, som är satt över alla makter. Den fjärde är Fanuel, som är satt över deras ånger till hopp som ärver evigt liv.' Dessa är Andarnas Herres fyra änglar och de fyra röster jag hörde i de dagarna.

KAPITEL 41

1. Och därefter såg jag alla himmelens hemligheter, och hur riket är uppdelat, och hur människornas gärningar vägs på vågskålen.
2. Och där såg jag de utvaldas och de heligas boningar, och mina ögon såg där alla syndare drivas därifrån, de som förnekar Andarnas Herres namn, och släpas bort. Och de kunde inte uthärda det straff som kommer från Andarnas Herre.
3. Och där såg mina ögon blixtens och åskans hemligheter, och vindarnas hemligheter, hur de är uppdelade för att blåsa över jorden, och molnens och daggens hemligheter, och där såg jag varifrån de kommer på den platsen och varifrån de genomsyrar den dammiga jorden.
4. Och där såg jag slutna kammare från vilka vindarna delas, hagelns och vindarnas kammare, dimmans och molnens kammare, och dess moln svävar över jorden från världens begynnelse.
5. Och jag såg solens och månens kammare, varifrån de utgår och vart de kommer tillbaka, och deras härliga återkomst, och hur den ena är överlägsen den andra, och deras ståtliga bana, och hur de inte lämnar sin bana, och de lägger ingenting till sin bana och de tar ingenting från den, och de håller trohet mot varandra, i enlighet med den ed genom vilken de är bundna tillsammans.
6. Och först går solen fram och vandrar sin väg enligt Andarnas Herres befallning, och mäktigt är Hans namn för evigt och evigt.
7. Och efter det såg jag månens dolda och synliga bana, och hon fullbordade sin bana på den platsen dag och natt - den ena stod mitt emot den andra inför andarnas Herre. Och de tackade och lovprisade men vilade inte; ty deras tacksägelsevila tillhör dem.
8. Ty solen skiftar ofta till välsignelse eller förbannelse, och månens bana är ljus för de rättfärdiga och mörker för syndarna i Herrens namn, som skilde ljuset från mörkret och delade människornas andar och stärkte de rättfärdigas andar i sin rättfärdighets namn.
9. Ty ingen ängel hindrar och ingen makt kan hindra dem; ty Han utser en domare åt dem alla och Han dömer dem alla inför Sig.

KAPITEL 42

1. Visheten fann ingen plats där hon kunde bo; Då tilldelades henne en boning i himlen.
2. Visheten gick ut för att bosätta sig bland människornas barn, men fann ingen boning. Visheten återvände till sin plats och tog sin plats bland änglarna.
3. Och orättfärdighet gick ut ur hennes kammare. Den hon inte sökte fann hon, och hon bodde bland dem, som regn i öknen och dagg på törstig mark.

KAPITEL 43

1. Och jag såg andra blixtar och himlens stjärnor, och jag såg hur Han kallade dem alla vid deras namn och de lyssnade till Honom.
2. Och jag såg hur de vägdes på en rättvis våg i enlighet med deras ljusförhållanden. Jag såg vidden av deras utrymmen och dagen för deras uppenbarelse, och hur deras rotation frambringar blixtar. Jag såg deras rotation i enlighet med änglarnas antal, och hur de håller varandra trogna.
3. Och jag frågade ängeln som följde mig och som visade mig det dolda: "Vad är dessa?"
4. Och han sade till mig: "Andarnas Herre har visat dig deras paraboliska betydelse. Dessa är namnen på de heliga som bor på jorden och tror på Andarnas Herres namn för evigt."

KAPITEL 44

Även ett annat fenomen såg jag med avseende på blixtarna: hur några av stjärnorna uppstår och blir till blixtar och inte kan skiljas från sin nya form.

KAPITEL 45

1. Och detta är den andra liknelsen om dem som förnekar namnet på de heligas boning och Andarnas Herre.
2. Och till himlen skall de inte stiga upp, och till jorden skall de inte komma. Sådant skall det gå syndarnas lott, som har förnekat Andarnas Herres namn, som sålunda bevaras för lidandets och vedermödans dag.
3. På den dagen skall min utvalde sitta på härlighetens tron och pröva deras verk, och deras viloplatser skall vara otaliga. Och deras själar skall växa sig starka inom dem när de ser mina utvalda och dem som har åkallat mitt härliga namn:
4. Då skall jag låta min utvalde bo bland dem. Och jag skall förvandla himlen och göra den till en evig välsignelse och ett ljus.
5. Och jag skall förvandla jorden och göra den till en välsignelse, och jag skall låta mina utvalda bo på den, men syndarna och de onda skall inte sätta sin fot där.
6. Ty jag har försett mina rättfärdiga med frid och mättat dem, och låtit dem bo inför mig. Men syndarna väntar mig en dom, och jag skall utrota dem från jordens yta.

KAPITEL 46

1. Och där såg jag en som hade ett liv i livet, och hans huvud var vitt som ull. Och med honom var en annan varelse vars ansikte såg ut som en man, och hans ansikte var fullt av älskvärdhet, likt en av de heliga änglarna.
2. Och jag frågade ängeln som följde mig och visade mig alla de dolda tingen om Människosonen, vem han var, och varifrån han kom, och varför han följde Dagarnas Överhuvud? Och han svarade och sade till mig: Denne är Människosonen som har rättfärdighet, hos vilken rättfärdighet bor, och som uppenbarar alla de dolda skatterna,
3. Ty andarnas Herre har utvalt honom, och vars lott har den överlägsna platsen inför andarnas Herre i rättfärdighet för evigt.
4. Och denne Människoson, som du har sett, skall upphöja kungar och mäktiga från deras troner och de starka från deras troner. Han skall lösa de starkas tyglar och krossa syndarnas tänder.
5. Och han skall störta kungarna från deras troner och riken, ty de lovprisar och prisar honom inte, och erkänner inte ödmjukt varifrån riket har getts dem.
6. Och han skall sänka de starkas ansikte och fylla dem med skam. Och mörker skall vara deras boning, och maskar skall vara deras säng, och de skall inte ha något hopp om att resa sig ur sina sängar, eftersom de inte prisar Andarnas Herres namn.
7. Och dessa är de som dömer himlens stjärnor, och lyfter sina händer mot den Högste, och beträder jorden och bor på den. Och alla deras gärningar uppenbarar orättfärdighet, och deras makt vilar på deras rikedomar, och deras tro är på de gudar som de har skapat med sina händer, och de förnekar andarnas Herres namn,
8. Och de förföljer Hans församlingars hus och de troende som håller fast vid Andarnas Herres namn.

KAPITEL 47

1. Och i de dagarna skall de rättfärdigas böner stiga upp, och de rättfärdigas blod skall utgjutas från jorden inför andarnas Herre.
2. I de dagarna skall de heliga som bor där uppe i himlen enas med en röst och bönfalla och be och lova, och tacka och välsigna Andarnas Herres namn, för de rättfärdigas blod som har blivit utgjutet, och så att de rättfärdigas bön inte må vara förgäves inför Andarnas Herre, så att dom må skipas över dem, och så att de inte må behöva lida för evigt.
3. I de dagarna såg jag Dagarnas Överhuvud när Han satte sig på Sin härlighets tron, och de levandes böcker öppnades inför Honom. Och hela Hans härskara i himlen ovan och Hans rådgivare stod inför Honom.
4. Och de heligas hjärtan fylldes av glädje; ty de rättfärdigas antal hade blivit uppoffrat, och de rättfärdigas bön hade blivit hörd, och de rättfärdigas blod hade krävts inför andarnas Herre.

KAPITEL 48

1. Och på den platsen såg jag rättfärdighetens källa, som var outtömlig. Och runt omkring den fanns många visdomskällor. Och alla törstande drack av dem och fylldes av visdom. Och deras boningar var hos de rättfärdiga, heliga och utvalda.
2. Och i den stunden namngavs Människosonen inför Andarnas Herre, och hans namn inför Dagarnas Överhuvud.
3. Ja, innan solen och tecknen skapades, innan himlens stjärnor blev till, nämndes hans namn inför andarnas Herre.
4. Han skall vara en stav för de rättfärdiga, en stödjande kraft för dem som inte faller. Han skall vara hedningarnas ljus och hopp för dem som har ett oroligt hjärta.
5. Alla som bor på jorden skall falla ner och tillbe inför honom, och skall prisa, välsigna och fira med sång Andarnas Herre.
6. Och av denna anledning har han blivit utvald och dold inför Honom, före världens skapelse och för evigt.
7. Och Andarnas Herres visdom har uppenbarat honom för de heliga och rättfärdiga; ty han har bevarat de rättfärdigas lott, ty de har hatat och föraktat denna orättfärdighetens värld, och har hatat alla dess gärningar och vägar i Andarnas Herres namn. Ty i hans namn är de frälsta, och enligt hans välbehag har det skett med avseende på deras liv.
8. I dessa dagar skall jordens kungar bli nedslagna i ansiktet, och de starka som besitter landet genom sina händers verk. Ty på sin ångests och lidandes dag skall de inte kunna rädda sig själva.
9. Och jag skall överlämna dem i mina utvaldas händer. Liksom halm i elden skall de brinna inför de heliga. Liksom bly i vattnet skall de sjunka inför de rättfärdiga, och inget spår av dem skall mer finnas.
10. Och på deras lidandes dag skall det bli vila på jorden, och inför dem skall de falla och inte resa sig igen. Och

ingen skall ta dem med sina händer och resa dem upp. Ty de har förnekat andarnas Herre och hans Smorde. Andarnas Herres namn vare välsignat.

KAPITEL 49

1. Ty visheten utgjuts såsom vatten, och äran försvinner inte inför honom i evighet.
2. Ty han är mäktig i alla rättfärdighetens hemligheter, och orättfärdigheten skall försvinna som en skugga och inte ha någon beständighet; ty den Utvalde står inför Andarnas Herre, och hans härlighet varar i evigheters evighet, och hans makt från släkte till släkte.
3. Och i honom bor vishetens ande och insiktens ande och förståndets och kraftens ande och de som har somnat in i rättfärdighetens ande.
4. Och han skall döma de hemliga tingen, och ingen skall kunna yttra ett lögnaktigt ord inför honom; ty han är den Utvalde inför Andarnas Herre enligt Hans välbehag.

KAPITEL 50

1. Och i de dagarna skall en förändring ske för de heliga och utvalda, och dagarnas ljus skall vila över dem, och härlighet och ära skall vändas till de heliga,
2. På den dag då ondskan skall ha samlats mot syndarna. Och de rättfärdiga skall segra i Andarnas Herres namn. Och Han skall låta de andra bevittna detta, så att de må omvända sig och avstå från sina händers verk.
3. De skall inte få ära genom Andarnas Herres namn, men genom hans namn skall de bli frälsta, och Andarnas Herre skall förbarma sig över dem, ty hans medkänsla är stor.
4. Och han är rättfärdig även i sin dom, och inför hans härlighet skall orättfärdigheten inte heller bestå. Vid hans dom skall de obotfärdiga förgås inför honom.
5. Och från och med nu skall jag inte förbarma mig över dem, säger Andarnas Herre.

KAPITEL 51

1. Och i de dagarna skall jorden ge tillbaka vad den har anförtrotts, och dödsriket skall ge tillbaka vad den har mottagit, och helvetet skall ge tillbaka vad den är skyldig.
2. Och han skall utvälja de rättfärdiga och heliga bland dem, ty dagen är nära då de skall bliva frälsta.
3. Och den Utvalde skall i de dagarna sitta på min tron, och hans mun skall utgjuta alla visdomens och rådens hemligheter. Ty andarnas Herre har givit dem åt honom och förhärligat honom.
4. Och i de dagarna skall bergen hoppa som baggar, och höjderna skall hoppa som lamm mätta av mjölk, och alla himlens änglars ansikten skall lysa upp av glädje.
5. Ty i de dagarna skall den Utvalde uppstå, och jorden skall fröjda sig, och de rättfärdiga skall bo på den, och de utvalda skall vandra på den.

KAPITEL 52

1. Och efter de dagar på den plats där jag hade sett alla syner av det som är dolt – ty jag hade förts bort i en virvelvind och de hade burit mig mot väster.
2. Där såg mina ögon alla himmelska ting som skall komma, ett berg av järn, ett berg av koppar, ett berg av silver, ett berg av guld, ett berg av mjuk metall och ett berg av bly.
3. Och jag frågade ängeln som följde mig: "Vad är det som jag har sett i hemlighet?"
4. Och han sade till mig: Allt detta som du har sett skall tjäna hans Smordes herravälde, så att han må vara mäktig och mäktig på jorden.
5. Och fridens ängel svarade mig: Vänta lite, och alla de hemligheter som omger andarnas Herre skall uppenbaras för dig.
6. Och dessa berg som dina ögon har sett, berget av järn, berget av koppar, berget av silver, berget av guld, berget av mjuk metall, och berget av bly, allt detta skall vara inför den Utvaldes närvaro som vax, inför elden, och som vattnet som strömmar ner från ovan över dessa berg, och de skall bli maktlösa inför hans fötter.
7. Och det skall ske i de dagarna att ingen skall bli frälst, vare sig genom guld eller genom silver, och ingen skall kunna undkomma.
8. Och järn skall inte finnas till krig, och man skall inte klä sig i bröstplåt. Brons skall inte vara till nytta, och tenn skall inte vara till nytta och skall inte uppskattas, och bly skall inte vara åtråvärt.
9. Och allt detta skall förnekas och förgöras från jordens yta, när den Utvalde skall träda fram inför Andarnas Herres ansikte.

KAPITEL 53

1. Där såg mina ögon en djup dal med öppna mynningar, och alla som bor på jorden och havet och öarna skall ge honom gåvor och presenter och hyllningar, men den djupa dalen skall inte bli full.
2. Och deras händer begår laglösa gärningar, och syndarna förtär alla som de laglöst förtrycker. Ändå skall syndarna förgöras inför Andarnas Herre, och de skall förvisas från Hans jord, och de skall förgås för evigt.
3. Ty jag såg alla straffänglarna stanna där och förbereda alla Satans redskap.
4. Och jag frågade fridens ängel som följde mig: "För vem förbereder de dessa redskap?"
5. Och han sade till mig: "De förbereder detta för kungarna och de mäktiga på denna jord, för att de därigenom skall förgöras."
6. Och efter detta skall den Rättfärdige och Utvalde låta sin församlings hus framträda: hädanefter skall de inte längre hindras i Andarnas Herres namn.
7. Och dessa berg skall inte stå som jorden inför hans rättfärdighet, utan höjderna skall vara som en vattenkälla, och de rättfärdiga skall få vila från syndarnas förtryck.

KAPITEL 54

1. Och jag såg och vände mig till en annan del av jorden, och där såg jag en djup dal med brinnande eld.
2. Och de förde kungarna och de mäktiga och började kasta dem ner i denna djupa dal.
3. Och där såg mina ögon hur de tillverkade dessa sina instrument, järnkedjor av omätlig vikt.

4. Och jag frågade fridens ängel som följde mig: "För vem är dessa kedjor förberedda?"
5. Och han sade till mig: 'Dessa förbereds för Azazêls härskaror, så att de kan ta dem och kasta dem i den fullständiga fördömelsens avgrund, och de ska täcka deras käkar med grova stenar, så som andarnas Herre befallde.
6. Och Mikael, Gabriel, Rafael och Fanuel skall gripa tag i dem på den stora dagen och kasta dem i den brinnande ugnen, för att andarnas Herre skall hämnas på dem för deras orättfärdighet i att de underkastat sig Satan och vilselett dem som bor på jorden.
7. Och i de dagarna skall straff komma från Andarnas Herre, och han skall öppna alla vattenkammare som är ovan himlen och källorna som är under jorden.
8. Och alla vatten skall förenas med vatten: det som är ovanför himlen är det männliga, och vattnet som är under jorden är det feminina.
9. Och de skall förgöra alla som bor på jorden och dem som bor under himlens ändar.
10. Och när de har insett den orättfärdighet som de har begått på jorden, då skall de förgås genom detta.

KAPITEL 55

1. Och därefter ångrade Dagarnas Överste och sade: "Förgäves har jag förintat alla som bor på jorden."
2. Och han svor vid sitt stora namn: "Från och med nu skall jag inte göra så mot alla som bor på jorden, utan jag skall sätta ett tecken i himlen. Detta skall vara en trohetsed mellan mig och dem för evigt, så länge himlen är över jorden. Och detta är i enlighet med min befallning."
3. När jag har önskat gripa tag i dem med änglarnas hand på vedermödans och plågans dag på grund av detta, skall jag låta min tuktan och min vrede vila över dem, säger Gud, andarnas Herre.
4. Ni mäktiga kungar som bor på jorden, ni skall få se Min Utvalde, hur han sitter på härlighetens tron och dömer Azâzêl och alla hans medhjälpare och alla hans härskaror i Andarnas Herres namn.

KAPITEL 56

1. Och jag såg där straffänglarnas härskaror gå fram, och de bar gissel och kedjor av järn och brons.
2. Och jag frågade fridens ängel som följde mig: "Till vilka är dessa som håller gisslorna framme?"
3. Och han sade till mig: Till deras utvalda och älskade, så att de må kastas i dalens avgrunds klyfta.
4. Och då skall den dalen fyllas av deras utvalda och älskade, och deras livsdagar skall vara över, och dagarna då de förtvivlat skall inte längre räknas.
5. Och i de dagarna skall änglarna återvända och kasta sig mot öster över partherna och mederna. De skall uppvigla kungarna, så att en orolig ande kommer över dem. De skall resa dem från sina troner, så att de kan bryta ut som lejon ur sina lyor och som hungriga vargar bland sina hjordar.
6. Och de skall gå upp och trampa under fötterna hans utvaldas land, och hans utvaldas land skall vara framför dem en tröskplats och en väg.
7. Men mina rättfärdigas stad skall bli ett hinder för deras hästar. Och de skall börja strida sinsemellan, och deras högra hand skall vara stark mot dem själva, och en man skall inte känna sin broder, inte heller en son sin far eller sin mor, tills det inte finns några lik kvar genom deras slakt, och deras straff inte är förgäves.
8. I de dagarna skall dödsriket öppna sina gap, och de skall uppslukas däri, och deras fördärv skall vara över. Dödsriket skall förtära syndarna inför de utvalda.

KAPITEL 57

1. Och det hände sig efter detta att jag såg en annan skara vagnar och män som red på dem, och som kom på vindarna från öster och från väster till söder.
2. Och ljudet av deras vagnar hördes, och när detta oväsen ägde rum, lade de heliga från himlen märke till det, och jordens pelare flyttades från sin plats, och ljudet därav hördes från himlens ena ände till den andra, på en enda dag.
3. Och de skall alla falla ner och tillbe andarnas Herre. Och detta är slutet på den andra liknelsen.

KAPITEL 58

1. Och jag började framställa den tredje liknelsen om de rättfärdiga och utvalda.
2. Saliga är ni, ni rättfärdiga och utvalda, ty härlig skall er lott vara.
3. Och de rättfärdiga skall vara i solens ljus. Och de utvalda i det eviga livets ljus: Deras livsdagar skall vara oändliga, och de heligas dagar oräkneliga.
4. Och de skall söka ljuset och finna rättfärdighet hos andarnas Herre. Det skall vara fred för de rättfärdiga i den evige Herrens namn.
5. Och efter detta skall det sägas till de heliga i himlen: Att de skall söka rättfärdighetens hemligheter, trons arv. Ty den har blivit klar som solen på jorden, och mörkret är över.
6. Och det skall bli ett ljus som aldrig tar slut, och intill en gräns av dagar skall de inte komma, ty mörkret skall först ha förintats, och ljuset skall ha upprättats inför andarnas Herre, och rättrådighetens ljus skall ha upprättats för evigt inför andarnas Herre.

KAPITEL 59

1. På den tiden såg mina ögon blixtarnas hemligheter och ljusens domar, och de verkställer dem, och de tänder dem till välsignelse eller förbannelse, alltefter Andarnas Herres vilja.
2. Och där såg jag åskans hemligheter, och hur när den genljuder ovanför himlen, dess ljud hörs, och han lät mig se de domar som verkställs på jorden, vare sig de är till välsignelse och välsignelse, eller till förbannelse enligt andarnas Herres ord.
3. Och därefter visades alla ljusens och blixtarnas hemligheter för mig, och de lyser upp till välsignelse och tillfredsställelse.

KAPITEL 60

1. År femhundra, i den sjunde månaden, på den fjortonde dagen i månaden i Enoks liv, såg jag i den liknelsen hur en mäktig skakning fick himlarnas himmel att skälva, och den

Högstes härskara och änglarna, tusen tusen gånger tio tusen gånger tio tusen, blev oroliga av stor oro.
2. Och Dagarnas Överhuvud satt på sin härlighets tron, och änglarna och de rättfärdiga stod runt omkring honom.
3. Och en stor bävan grep tag i mig, och skräck grep tag i mig, och mina höfter gav vika, och mina tjurar sönderföll, och jag föll ner på mitt ansikte.
4. Och Mikael sände en annan ängel från de heliga och han reste mig upp, och när han hade rest mig återvände min ande; ty jag hade inte kunnat uthärda denna härskaras blick och himmelens oväsen och skakningar. Och Mikael sade till mig: 'Varför är du orolig över en sådan syn? Ända till denna dag varade hans barmhärtighetsdag; och han har varit barmhärtig och tålmodig mot dem som bor på jorden.
5. Och när dagen kommer, och makten, och straffet, och domen, som Andarnas Herre har berett för dem som inte dyrkar den rättfärdiga lagen, och för dem som förnekar den rättfärdiga domen, och för dem som missbrukar hans namn – då är den dagen beredd, för de utvalda ett förbund, men för syndare en undersökning.
6. När Andarnas Herres straff vilar över dem, skall det vila så att Andarnas Herres straff inte kommer förgäves, och det skall dräpa barnen med deras mödrar och barnen med deras fäder. Därefter skall domen ske enligt Hans barmhärtighet och Hans tålamod.
7. Och på den dagen skildes två vidunder åt, ett honmonster vid namn Leviathan, för att bo i havets avgrunder över vattnets källor.
8. Men mannen heter Behemot, som med sitt bröst upptog en ödemark vid namn Dûidâin, öster om trädgården där de utvalda och rättfärdiga bor, där min farfar togs upp, den sjunde från Adam, den första människan som Andarnas Herre skapade.
9. Och jag bad den andre ängeln att han skulle visa mig dessa monsters makt, hur de skildes åt på en dag och kastades, den ena i havets avgrund och den andra till öknens torra land.
10. Och han sade till mig: "Du människoson, häri söker du att få veta vad som är dolt."
11. Och den andra ängeln som följde mig och visade mig det dolda, berättade för mig det första och det sista, i himlen i höjden och under jorden i djupet och vid himlens ändar och på himlens grundvalar.
12. Och vindarnas kammare, och hur vindarna är indelade, och hur de vägs, och hur vindarnas portar beräknas, var och en efter vindens kraft, och månens ljuss kraft, och enligt den kraft som är lämplig: och stjärnornas indelningar enligt deras namn, och hur alla indelningar är indelade.
13. Och åskdånorna i enlighet med de platser där de faller, och alla de uppdelningar som görs bland blixtarna så att de kan tända, och deras här så att de omedelbart kan lyda.
14. Ty åskan har viloplatser som är tilldelade den medan den väntar på sitt ljud; och åskan och blixten är oskiljaktiga, och fastän de inte är ett och odelade, går de båda tillsammans genom anden och skiljer sig inte åt.
15. Ty när blixten tänder, låter åskan sin röst höras, och anden tvingar fram en paus under ljudet och delar lika mellan dem; ty deras ljuds skattkammare är som sanden, och var och en av dem, medan den ljuder, hålls kvar med ett betsel och vrids tillbaka av andens kraft och knuffas framåt enligt jordens många hörn.
16. Och havets ande är maskulin och stark, och i enlighet med sin styrkas kraft drar han den tillbaka med en tygel, och på samma sätt drivs den framåt och sprider sig bland alla jordens berg.
17. Och rimfrostens ande är hans egen ängel, och hagelns ande är en god ängel.
18. Och snöns ande har övergivit sina kammare för sin styrkas skull. Det finns en särskild ande däri, och det som stiger upp från den är som rök, och dess namn är frost.
19. Och dimmans ande förenas inte med dem i deras kammare, utan den har en särskild kammare; ty dess gång är härlig både i ljus och i mörker, och på vintern och på sommaren, och i dess kammare finns en ängel.
20. Och daggens ande har sin boning vid himlens ändar och är förbunden med regnets kammare, och dess bana är vinter och sommar: och dess moln och dimmolnen är förbundna, och den ena ger till den andra.
21. Och när regnets ande går ut ur dess kammare, kommer änglarna och öppnar kammaren och leder den ut, och när den har spridd sig över hela jorden förenas den med vattnet på jorden. Och närhelst den förenas med vattnet på jorden ...
22. Ty vattnet är för dem som bor på jorden, ty det är jordens näring från den Högste, som är i himlen. Därför finns det ett mått för regnet, och änglarna tar hand om det.
23. Och dessa saker såg jag mot de rättfärdigas trädgård.
24. Och fridens ängel som var med mig sade till mig: 'Dessa två vidunder, förberedda i enlighet med Guds storhet, skall föda ...

KAPITEL 61

1. Och jag såg på den tiden hur långa rep gavs åt dessa änglar, och de tog sig vingar och flög, och de for mot norr.
2. Och jag frågade ängeln och sade till honom: "Varför har änglarna tagit dessa rep och gått iväg?" Och han sade till mig: "De har gått för att mäta."
3. Och ängeln som följde mig sade till mig: 'Dessa skall ge de rättfärdiga mått och de rättfärdigas rep till de rättfärdiga, så att de må förtjäna andarnas Herres namn för evigt och alltid.
4. De utvalda skall börja bo med de utvalda, och det är de mått som skall ges till tron, och som skall stärka rättfärdigheten.
5. Och dessa åtgärder skall avslöja alla hemligheter i jordens djup, och de som har förintats av öknen, och de som har förtärts av djuren, och de som har förtärts av havets fiskar, så att de kan återvända och stanna kvar, på den Utvaldes dag; ty ingen skall förgöras inför andarnas Herre, och ingen kan förgöras.
6. Och alla som bor där uppe i himlen fick ett bud och en makt och en enda röst och ett enda ljus likt eld.
7. Och den Ene välsignade de med sina första ord, och prisade och prisade med visdom, och de var visa i tal och i livsanda.
8. Och andarnas Herre satte den Utvalde på härlighetens tron. Och han skall döma alla de heligas gärningar där uppe i himlen, och deras gärningar skall vägas på vågskålen,
9. Och när han lyfter sitt ansikte för att döma deras hemliga vägar enligt Andarnas Herres namns ord, och deras stig enligt Andarnas Herres rättfärdiga doms väg, då skall de

alla med en röst tala och välsigna, och förhärliga, upphöja och helga Andarnas Herres namn.
10. Och han skall kalla till sig hela himlens härskara och alla de heliga ovan, och Guds härskara, keruberna, serafinerna och ofanninerna, och alla maktens änglar, och alla furstendömens änglar, och den utvalde, och de andra makterna på jorden och över vattnet.
11. På den dagen skall alla höja en röst och välsigna, förhärliga och upphöja i trons ande, i visdomens ande, i tålamodets ande, i barmhärtighetens ande, i domens och fridens ande, och i godhetens ande, och alla skall säga med en röst: "Välsignad vare Han, och må Andarnas Herres namn bli välsignat för evigt och alltid."
12. Alla som inte sover där uppe i himlen skall välsigna Honom: Alla de heliga som är i himlen skall välsigna Honom, Och alla de utvalda som bor i livets lustgård: Och varje ljusets ande som kan välsigna och förhärliga och upphöja och helga Ditt välsignade namn, Och allt kött skall oändligt förhärliga och välsigna Ditt namn för evigt och alltid.
13. Ty stor är Andarnas Herres barmhärtighet, och Han är tålmodig, och alla Sina verk och allt Han har skapat har Han uppenbarat för de rättfärdiga och utvalda, i Andarnas Herres namn.

KAPITEL 62

1. Och så befallde Herren kungarna och de mäktiga och de upphöjda och dem som bor på jorden och sade: "Öppna era ögon och lyft era horn om ni kan känna igen den Utvalde."
2. Och andarnas Herre satte honom på sin härlighets tron, och rättfärdighetens ande utgöts över honom, och hans muns ord dödar alla syndare, och alla orättfärdiga förgås inför hans ansikte.
3. Och på den dagen skall alla kungar och mäktiga, och de upphöjda och de som besitter jorden, träda fram. De skall se och inse hur han sitter på sin härlighets tron, och rättfärdighet skall dömas inför honom, och inga lögnaktiga ord skall talas inför honom.
4. Då skall smärta komma över dem som över en barnsnödig kvinna, och hon har smärta i födseln, när hennes barn kommer in i livmoderns mun, och hon har smärta i födseln.
5. Och den ena delen av dem skall se på den andra, och de skall bli förskräckta, och de skall bli nedslagna i ansiktet, och smärta skall gripa dem, när de ser Människosonen sitta på sin härlighets tron.
6. Och kungarna och de mäktiga och alla som besitter jorden skall lova och prisa och upphöja honom som härskar över allt, honom som var dold.
7. Ty från begynnelsen var Människosonen dold, och den Högste bevarade honom inför sin makt och uppenbarade honom för de utvalda.
8. Och de utvaldas och heligas församling skall bliva sådd, och alla de utvalda skall stå inför honom på den dagen.
9. Och alla kungar och de mäktiga och de upphöjda och de som härskar över jorden, skall falla ner inför honom på sina ansikten och tillbe och sätta sitt hopp till Människosonen och bönfalla honom och be om nåd från hans händer.
10. Ändå skall Andarnas Herre pressa dem så att de hastigt går bort från Hans närvaro, och deras ansikten skall fyllas av skam, och mörkret skall bli djupare över deras ansikten.
11. Och han skall överlämna dem åt änglarna till straff, för att hämnas på dem därför att de har förtryckt hans barn och hans utvalda,
12. Och de skall vara ett skådespel för de rättfärdiga och för hans utvalda. De skall glädjas över dem, ty Andarnas Herres vrede vilar över dem, och hans svärd är berusat av deras blod.
13. Och de rättfärdiga och utvalda skall bli frälsta på den dagen, och de skall aldrig mer se syndarnas och de orättfärdigas ansikten.
14. Och andarnas Herre skall förbli över dem, och med Människosonen skall de äta, och lägga sig ner och resa sig upp för evigt.
15. Och de rättfärdiga och utvalda skall ha uppstått från jorden och upphört att ha ett nedslaget ansikte. Och de skall ha klätts i härlighetens kläder,
16. Och dessa skall vara livets kläder från Andarnas Herre: Och era kläder skall inte bli gamla, och er härlighet skall inte förgås inför Andarnas Herre.

KAPITEL 63

1. I de dagarna skall de mäktiga och kungarna som besitter jorden be Honom att ge dem en liten paus från Hans straffänglar till vilka de överlämnades, så att de kan falla ner och tillbe inför Andarnas Herre och bekänna sina synder inför Honom.
2. Och de skall prisa och förhärliga andarnas Herre och säga: Välsignad vare andarnas Herre och kungarnas Herre, och de mäktigas Herre och de rikas Herre, och ärans Herre och vishetens Herre,
3. Och härlig i allt fördolt är din makt från släkte till släkte, och din härlighet för evigt och evigt: djupa är alla dina hemligheter och otaliga, och din rättfärdighet är oberäknelig.
4. Vi har nu lärt oss att vi bör prisa och prisa kungarnas Herre och honom som är kung över alla kungar.
5. Och de skall säga: "Om vi bara hade vila, så att vi kunde prisa och tacka honom, och bekänna vår tro inför Hans härlighet!"
6. Och nu längtar vi efter lite vila men finner den inte: Vi jagar efter den men får den inte: Och ljuset har försvunnit framför oss, och mörkret är vår boning för evigt.
7. Ty vi har inte trott inför Honom, inte heller förhärligat Andarnas Herres namn, inte heller förhärligat vår Herre, utan vårt hopp var i vårt rikes spira och i vår härlighet.
8. Och på vår lidandes och vedermödans dag frälser Han oss inte, och vi finner ingen vila för att bekänna, att vår Herre är sannfärdig i alla sina gärningar och i sina domar och sin rättvisa, och hans domar gör ingen skillnad på personer.
9. Och vi försvinner från hans ansikte för våra gärningars skull, och alla våra synder räknas upp i rättfärdighet.
10. Nu skall de säga till sig själva: "Våra själar är fulla av orättfärdig vinning, men det hindrar oss inte från att stiga ner från dess mitt i dödsriket."
11. Och därefter skall deras ansikten fyllas av mörker och skam inför Människosonen, och de skall drivas bort från

hans närvaro, och svärdet skall förbli mitt ibland dem inför hans ansikte.
12. Så talade Andarnas Herre: "Detta är förordningen och domen angående de mäktiga och kungarna och de upphöjda och dem som besitter jorden inför Andarnas Herre."

KAPITEL 64

1. Och andra former jag såg gömda på den platsen.
2. Jag hörde ängelns röst säga: 'Dessa är änglarna som steg ner till jorden och uppenbarade det som var dolt för människornas barn och förledde människornas barn till att begå synd.'

KAPITEL 65

1. Och i de dagarna såg Noa att jorden hade sjunkit ner och att dess undergång var nära.
2. Och han reste sig därifrån och gick till jordens ändar och ropade högt till sin farfar Enok. Och Noa sade tre gånger med bitter röst: Hör mig, hör mig, hör mig.
3. Och jag sade till honom: "Säg mig vad det är som faller ner på jorden, varför jorden är i en sådan ond nöd och skakar, så att jag inte måhända förgås med den?"
4. Och då blev det ett stort oväsen på jorden, och en röst hördes från himlen, och jag föll ner på mitt ansikte.
5. Och min farfar, Enoch, kom och stod bredvid mig och sade till mig: "Varför har du ropat till mig med bittert rop och gråt?"
6. Och ett bud har utgått från Herrens närvaro angående dem som bor på jorden, att deras undergång är fullbordad, eftersom de har lärt känna alla änglarnas hemligheter och allt Satans våld och alla deras hemliga krafter och all makt hos dem som utövar trolldom och trolldom och makt hos dem som gör gjutna bilder för hela jorden.
7. Och hur silver framställs ur jordens stoft, och hur mjuk metall uppstår i jorden.
8. Ty bly och tenn framställs inte ur jorden som det första: det är en källa som frambringar dem, och en ängel står i den, och den ängeln är den främsta.
9. Och därefter tog min farfar Enoch mig i handen och lyfte mig upp, och sade till mig: 'Gå, ty jag har bett andarnas Herre om detta uppståndelse på jorden.'
10. Och Han sade till mig: "För deras orättfärdighets skull är deras dom bestämd och skall inte undanhållas av Mig för evigt. För de trolldomskonster som de har utforskat och lärt sig skall jorden och de som bor på den förgöras."
11. Och dessa – de har ingen plats för ånger för evigt, eftersom de har visat dem det som var dolt, och de är de fördömda. Men vad dig beträffar, min son, vet andarnas Herre att du är ren och oskyldig till denna förebråelse angående hemligheterna.
12. Och Han har bestämt att ditt namn ska vara bland de heliga, och skall bevara dig bland dem som bor på jorden, och har bestämt din rättfärdiga avkomma både till kungadöme och till stor ära, och från din avkomma skall utgå en källa av rättfärdiga och heliga utan tal för evigt.

KAPITEL 66

1. Och därefter visade han mig straffens änglar, som är redo att komma och släppa lös alla vattenmakter som finns under jorden för att bringa dom och förintelse över alla som bor och bor på jorden.
2. Och andarnas Herre gav befallning åt änglarna som drog ut att inte få vattnet att stiga utan att hålla det i schack, ty dessa änglar hade makt över vattnet.
3. Och jag gick bort från Enoks närvaro.

KAPITEL 67

1. Och på den tiden kom Guds ord till mig, och han sade till mig: 'Noa, din lott har kommit upp inför mig, en lott utan skuld, mycket kärlek och rättskaffens.
2. Och nu bygger änglarna en träbyggnad, och när de har slutfört den uppgiften skall jag lägga min hand på den och bevara den, och därifrån skall livets frö komma fram, och en förändring skall ske så att jorden inte förblir utan invånare.
3. Och jag skall befästa din säd inför mig för evigt och evigt, och jag skall utsprida dem som bor hos dig. Den skall inte vara ofruktbar på jorden, utan den skall bli välsignad och föröka sig på jorden i Herrens namn.
4. Och han skall fängsla de änglar som har gjort orätt i den brinnande dal som min farfar Enoch tidigare visade mig i väster bland bergen av guld och silver och järn och mjuk metall och tenn.
5. Och jag såg den dalen där det var en stor skakning och en vattenskakning.
6. Och när allt detta ägde rum, framkom en lukt av svavel från den glödande metallen och dess skakningar på den platsen, och den var förknippad med dessa vatten, och änglarnas dal, som hade vilselett mänskligheten, brann under det landet.
7. Och genom dess dalar rinner eldströmmar, där dessa änglar straffas, som vilselett dem som bor på jorden.
8. Men dessa vatten skall i de dagarna tjäna kungarna och de mäktiga och de upphöjda, och dem som bor på jorden, till att läka kroppen, men till att straffa anden; nu är deras ande full av begär, så att de kan straffas i sin kropp, ty de har förnekat andarnas Herre och ser sitt straff dagligen, och ändå tror de inte på hans namn.
9. Och i den mån deras kroppar brinner kraftigt, skall en motsvarande förändring ske i deras ande för evigt, ty inför Andarnas Herre skall ingen yttra ett fåfängt ord.
10. Ty domen skall komma över dem, eftersom de tror på sin kropps begär och förnekar Herrens Ande.
11. Och samma vatten skall förändras i de dagarna; ty när dessa änglar straffas i dessa vatten skall dessa vattenkällor ändra temperatur, och när änglarna stiger upp skall detta vatten från källorna förändras och bli kallt.
12. Och jag hörde Mikael svara och säga: 'Denna dom, med vilken änglarna döms, är ett vittnesbörd för kungarna och de mäktiga som besitter jorden.'
13. Eftersom dessa domens vatten tjänar till att läka kungarnas kroppar och deras kroppars begär, därför kommer de inte att se och inte tro att dessa vatten kommer att förvandlas och bli en eld som brinner för evigt.

KAPITEL 68

1. Och därefter gav min farfar Enoch mig undervisningen om alla hemligheterna i boken i liknelserna som hade givits honom, och han sammanställde dem för mig i orden i liknelsernas bok.
2. Och på den dagen svarade Mikael Rafael och sade: "Andens kraft förför mig och får mig att bäva på grund av den hårda domen över hemligheterna, änglarnas dom. Vem kan uthärda den hårda dom som har verkställts, och inför vilken de smälter bort?"
3. Och Mikael svarade återigen och sade till Rafael: "Vem är han vars hjärta inte har mjuknat över detta, och vars tyglar inte är oroliga av detta domsord som har utgått över dem för deras skull som har lett dem ut?"
4. Och det hände sig, när han stod inför Andarnas Herre, att Mikael sade till Rafael: 'Jag vill inte ta deras del inför Herrens öga, ty Andarnas Herre har varit vred på dem, därför att de gör som om de vore Herren. Därför skall allt som är dolt drabba dem för evigt, ty varken ängel eller människa skall få sin del i det, utan endast de har mottagit sin dom för evigt.'

KAPITEL 69

1. Och efter denna dom skall de skrämmas och bäva, ty de har visat detta för dem som bor på jorden.
2. Och se namnen på dessa änglar och dessa är deras namn: den första av dem är Samjâzâ, den andra Artâqîfâ, och den tredje Armên, den fjärde Kôkabêl, den femte Tûrâêl, den sjätte Rûmjâl, den sjunde Dânjâl, den åttonde Nêqâêl, den nionde Barâqêl, den tionde Azâzêl, den elfte Armârôs, den tolfte Batarjâl, den trettonde Busasêjal, den fjortonde Hanânêl, den femtonde Tûrêl, och den sextonde Sîmâpêsîêl, den sjuttonde Jetrêl, den artonde Tûmâêl, den nittonde Tûrêl, den tjugonde Rumâêl, den tjugoförsta Azâzêl.
3. Och dessa är deras änglars hövdingar och deras namn, och deras hövdingar över hundra, över femtio och över tio.
4. Namnet på den förste Jeqôn: det vill säga den som förde alla Guds söner vilse och förde dem ner till jorden och förde dem vilse genom människornas döttrar.
5. Och den andre hette Asbeêl: han gav Guds heliga söner onda råd och ledde dem vilse så att de befläckade sina kroppar med människornas döttrar.
6. Och den tredje hette Gâdreêl: det var han som visade människornas barn alla dödens slag, och han vilseledde Eva, och visade människornas söner dödens vapen: skölden och ringbrynjan och stridssvärdet och alla dödens vapen för människornas barn.
7. Och från hans hand har de utgått mot dem som bor på jorden från den dagen och för evigt.
8. Och den fjärde hette Pênêmûe: han lärde människornas barn det bittra och det söta, och han lärde dem alla deras visdoms hemligheter.
9. Och han undervisade mänskligheten i skrift med bläck och papper, och därigenom syndade många från evighet till evighet och fram till denna dag.
10. Ty människor skapades inte för ett sådant syfte, att bekräfta sin goda tro med penna och bläck.
11. Ty människorna skapades alldeles som änglarna, för att de skulle förbli rena och rättfärdiga, och döden, som förgör allt, kunde inte ha fått tag i dem, men genom denna deras kunskap förgås de, och genom denna kraft förtär den mig.
12. Och den femte hette Kâsdejâ: det var han som visade människobarnen alla onda andars och demoner, och embryots slag i livmodern, så att det kunde förgås, och själens slag, ormens bett, och de slag som drabbar genom middagshettan, ormens son vid namn Tabââ'ĕt.
13. Och detta är Kâsbeêls uppgift, den främste av den ed som han visade de heliga när han bodde högt ovan i härlighet, och dess namn är Bîqâ.
14. Denna ängel bad Mikael att visa honom det dolda namnet, så att han kunde uttala det i eden, så att de skulle darra inför det namn och den ed som uppenbarade allt som var i hemlighet för människornas barn.
15. Och detta är kraften i denna ed, ty den är kraftfull och stark, och han lade denna ed Akâe i Mikaels hand.
16. Och dessa är hemligheterna i denna ed ... Och de är starka genom hans ed: Och himlen var upphängd innan världen skapades, Och för evigt.
17. Och genom den grundades jorden på vattnet, och från bergens hemliga vrår kommer vackra vatten, från världens skapelse och in i evigheten.
18. Och genom den eden skapades havet, och som dess grundval lade Han sanden för det mot dess vredes tid, och det vågade inte passera det från världens skapelse till evigheten.
19. Och genom den eden är djupen fasta, och förblir och rör sig inte från sin plats från evighet till evighet.
20. Och genom den eden fullbordar solen och månen sin bana, och avviker inte från sin stadga från evighet till evighet.
21. Och genom den eden fullbordar stjärnorna sin bana, och Han kallar dem vid deras namn, och de svarar Honom från evighet till evighet.
22. Och på samma sätt vattnets och vindarnas och alla zefyrernas andar, och deras vägar från alla vindarnas håll.
23. Och åskans röster och blixtarnas ljus bevaras, och hagelns kammare och rimfrostens kammare, och dimmans kammare, och regnets och daggens kammare bevaras.
24. Och alla dessa tror och tackar Andarnas Herre, och förhärligar Honom med all sin kraft, och deras föda är varje tacksägelsehandling: de tackar, förhärligar och upphöjer Andarnas Herres namn för evigt och alltid.
25. Och denna ed är mäktig över dem, och genom den bevaras de och deras stigar bevaras, och deras bana förstörs inte.
26. Och stor glädje blev bland dem, och de prisade och prisade honom därför att Människosonens namn hade uppenbarats för dem.
27. Och han satte sig på sin härlighets tron, och domens slut gavs åt Människosonen, och han lät syndarna förgås och förgöras från jordens yta, och dem som har fört världen vilse.
28. Med kedjor skall de bindas, och på sin förintelseplats skall de fängslas, och alla deras verk försvinna från jordens yta.
29. Och från och med nu skall ingenting förgängligt finnas; ty Människosonen har uppenbarat sig och satt sig på sin härlighets tron, och allt ont skall förgå inför hans ansikte, och Människosonens ord skall utgå och bli starkt inför andarnas Herre.

KAPITEL 70

1. Och det hände sig efter detta att hans namn, medan han levde, upphöjdes till Människosonen och till Andarnas Herre bland dem som bor på jorden.
2. Och han lyftes upp på andens vagnar och hans namn försvann bland dem.
3. Och från den dagen räknades jag inte längre bland dem. Han satte mig mellan de två vindarna, mellan norr och väster, där änglarna tog repen för att mäta upp platsen för de utvalda och rättfärdiga åt mig.
4. Och där såg jag de första fäderna och de rättfärdiga som från begynnelsen bodde på den platsen.

KAPITEL 71

1. Och det hände sig efter detta att min ande förvandlades, och den steg upp till himlen. Och jag såg Guds heliga söner. De steg på eldslågor. Deras kläder var vita och deras mantlar vita, och deras ansikten glänste som snö.
2. Och jag såg två eldströmmar, och eldens ljus sken som hyacint, och jag föll ner på mitt ansikte inför andarnas Herre.
3. Och ängeln Mikael, en av ärkeänglarna, grep mig vid min högra hand och lyfte mig upp och ledde mig in i alla hemligheterna och visade mig alla rättfärdighetens hemligheter.
4. Och han visade mig alla hemligheter vid himlens ändar, och alla stjärnornas kammare och alla ljuskällor, varifrån de utgår inför de heligas ansikte.
5. Och han förflyttade min ande till himlarnas himmel, och jag såg där som en byggnad byggd av kristaller, och mellan dessa kristaller tungor av levande eld.
6. Och min ande såg bältet som omgav det eldiga huset, och på dess fyra sidor fanns strömmar fulla av levande eld, och de omgav huset.
7. Och runt omkring var Serafin, Kerubik och Ofannin: Och dessa är de som inte sover, och som vaktar Hans härlighets tron.
8. Och jag såg änglar som inte kunde räknas, tusen gånger tusen, och tiotusen gånger tiotusen, som omgav det huset. Och Mikael, Rafael, Gabriel och Fanuel, och de heliga änglarna som är ovan himlarna, gick in och ut ur det huset.
9. Och de kom ut ur det huset, och Mikael och Gabriel, Rafael och Fanuel, och många heliga änglar oräkneliga.
10. Och med dem Dagarnas Huvud, Hans huvud vitt och rent som ull, Och Hans kläder obeskrivliga.
11. Och jag föll ner på mitt ansikte, och hela min kropp slappnade av, och min ande förvandlades; och jag ropade med hög röst, ... med kraftens ande, och välsignade och förhärligade och prisade.
12. Och dessa välsignelser som utgick ur min mun var välbehagliga inför Dagarnas Överhuvud.
13. Och Dagarnas Överhuvud kom med Mikael och Gabriel, Rafael och Fanuel, tusentals och tiotusentals änglar utan tal.
14. Och han kom till mig och hälsade mig med sin röst och sade till mig: 'Detta är Människosonen som är född till rättfärdighet; och rättfärdigheten förblir över honom, och Dagarnas Överhuvuds rättfärdighet överger honom inte.'
15. Och han sade till mig: 'Han förkunnar fred för dig i den kommande världens namn; ty därifrån har fred utgått sedan världens skapelse, och så skall det vara för dig för evigt och för evigt.'
16. Och alla skall vandra på hans vägar, ty rättfärdigheten överger honom aldrig. Hos honom skall deras boningar vara och hos honom deras arv, och de skall inte skiljas från honom för evigt och alltid.
17. Och så skall det bli en lång tid med den Människosonen, och de rättfärdiga skall ha frid och en rättfärdig väg, i Andarnas Herres namn för evigt och evigt.

KAPITEL 72

1. Boken över himmelens lysande världars skiftningar, deras förhållande till deras klasser, deras herravälde och deras årstider, enligt deras namn och ursprungsorter och enligt deras månader, vilket Uriel, den helige ängeln, som var med mig, som är deras vägledare, visade mig; och han visade mig alla deras lagar exakt som de är, och hur det är med avseende på alla världens år och in i evighet, tills den nya skapelsen är fullbordad som varar in i evighet.
2. Och detta är den första lagen för ljuset: ljuset Solen har sin uppgång i himlens östra portar och sin nedgång i himlens västra portar.
3. Och jag såg sex portar genom vilka solen går upp, och sex portar genom vilka solen går ner och månen går upp och ner, och stjärnornas ledare och de som de leder: sex i öster och sex i väster, och alla följde varandra i exakt motsvarande ordning: också många fönster till höger och vänster om dessa portar.
4. Och först framträder den stora lysande väsenet, kallat Solen, och dess omkrets är som himlens omkrets, och den är helt fylld av lysande och hettande eld.
5. Vagnen som han stiger upp på, vinden driver, och solen går ner från himlen och återvänder genom norr för att nå öster, och leds så att han kommer till rätt portal och lyser mot himlen.
6. På detta sätt uppstår han i den första månaden i den stora portalen, som är den fjärde av de sex portalerna i rollistan.
7. Och i den fjärde porten, från vilken solen går upp i den första månaden, finns tolv fönsteröppningar, från vilka en låga utgår när de öppnas i sin tid.
8. När solen går upp på himlen, kommer den ut genom den fjärde porten trettio morgnar i följd och går ner exakt i den fjärde porten i väster om himlen.
9. Och under denna period blir dagen dagligen längre och natten nattligen kortare till den trettionde morgonen.
10. På den dagen är dagen en niondel längre än natten, och dagen uppgår till exakt tio delar och natten till åtta delar.
11. Och solen går upp genom den fjärde porten, och går ner genom den fjärde och återvänder till den femte porten i öster trettio morgnar, och går upp genom den och går ner genom den femte porten.
12. Och då blir dagen längre med två delar och uppgår till elva delar, och natten blir kortare och uppgår till sju delar.
13. Och den återvänder mot öster och går in i den sjätte portalen, och går upp och ner i den sjätte portalen trettio morgonar på grund av sitt tecken.

14. På den dagen blir dagen längre än natten, och dagen blir dubbelt så lång som natten, och dagen blir tolv delar, och natten förkortas och blir sex delar.
15. Och solen går upp för att göra dagen kortare och natten längre, och solen återvänder mot öster och går in genom den sjätte porten, och går upp därifrån och går ner trettio morgnar.
16. Och när trettio morgnar är fullbordade, minskar dagen med exakt en del och blir elva delar, och natten sju.
17. Och solen går ut genom den sjätte porten i väster, och går mot öster och går upp genom den femte porten i trettio morgnar, och går ner i väster igen genom den femte västra porten.
18. På den dagen minskar dagen med två delar och uppgår till tio delar och natten till åtta delar.
19. Och solen går ut genom den femte porten och går ner genom den femte porten i väster, och går upp genom den fjärde porten i trettio morgnar på grund av sitt tecken, och går ner i väster.
20. På den dagen är dagen lika lång som natten, och blir lika lång, och natten består av nio delar och dagen av nio delar.
21. Och solen går upp från den portalen och går ner i väster, och återvänder till öster och går upp trettio morgnar genom den tredje portalen och går ner i väster genom den tredje portalen.
22. Och på den dagen blir natten längre än dagen, och natten blir längre än natten, och dagen kortare än dagen till den trettionde morgonen, och natten uppgår till exakt tio delar och dagen till åtta delar.
23. Och solen går upp genom den tredje porten och går ner genom den tredje porten i väster och återvänder mot öster, och under trettio morgnar går den upp genom den andra porten i öster, och på samma sätt går den ner genom den andra porten i himlens väster.
24. Och på den dagen uppgår natten till elva delar och dagen till sju delar.
25. Och solen går upp den dagen från den andra porten och går ner i väster genom den andra porten, och återvänder i öster genom den första porten i trettio morgnar, och går ner genom den första porten i väster om himlen.
26. Och på den dagen blir natten längre och dubbelt så lång som dagen: och natten är exakt tolv delar och dagen sex.
27. Och solen har därmed passerat sin omloppsbanas delar och vänder sig återigen mot dessa delar av sin omloppsbana, och går in i den portalen trettio morgnar och går även ner i väster mittemot den.
28. Och den natten har natten minskat i längd med en niondel, och natten har blivit elva delar och dagen sju delar.
29. Och solen har återvänt och gått in i den andra porten i öster, och återvänder till dessa sina delar av sin bana i trettio morgnar, uppgång och nedgång.
30. Och på den dagen minskar natten i längd, och natten uppgår till tio delar och dagen till åtta.
31. Och på den dagen går solen upp genom den portalen och går ner i väster, och återvänder till öster, och går upp genom den tredje portalen i trettio morgnar, och går ner i väster om himlen.
32. På den dagen minskar natten och uppgår till nio delar, och dagen till nio delar, och natten är lika med dagen och året är exakt lika med sina dagar trehundrasextiofyra.
33. Och dagens och nattens längd, och dagens och nattens korthet uppstår – genom solens gång görs dessa skillnader.
34. Så kommer det sig att dess bana blir längre varje dag och kortare varje natt.
35. Och detta är solens lag och gång, och dess återkomst så ofta som den återvänder sextio gånger och går upp, dvs. den stora lysande väsen som kallas solen, för evigt och alltid.
36. Och det som sålunda uppstår är den stora lysande väsenet, och det kallas så efter sitt utseende, i enlighet med vad Herren befallde.
37. Liksom han uppgår, så går han ner och avtar inte, och vilar inte, utan löper dag och natt, och hans ljus är sju gånger starkare än månens; men vad gäller storlek är de båda lika.

KAPITEL 73

1. Och efter denna lag såg jag en annan lag som handlade om den mindre ljuskällan, som kallas Månen.
2. Och hennes omkrets är som himmelens omkrets, och hennes vagn i vilken hon rider drivs av vinden, och ljus ges till henne i bestämd mängd.
3. Och hennes uppgång och nedgång förändras varje månad: och hennes dagar är som solens dagar, och när hennes ljus är jämnt uppgår det till den sjunde delen av solens ljus.
4. Och sålunda uppgår hon. Och hennes första fas i öster kommer fram på den trettionde morgonen: och på den dagen blir hon synlig och utgör för er månens första fas på den trettionde dagen tillsammans med solen i portalen där solen uppgår.
5. Och ena halvan av henne går ut med en sjundedel, och hela hennes omkrets är tom, utan ljus, med undantag för en sjundedel av den, och en fjortondedel av hennes ljus.
6. Och när hon får en sjundedel av hälften av sitt ljus, uppgår hennes ljus till en sjundedel och hälften därav.
7. Och hon går ner med solen, och när solen går upp går månen upp med den och tar emot en halv del av ljuset, och den natten i början av hennes morgon i början av måndagen går månen ner med solen, och är osynlig den natten med fjorton delar och en halv av dem.
8. Och hon uppstår på den dagen med exakt en sjundedel, och kommer fram och drar sig tillbaka från soluppgången, och under sina återstående dagar blir hon ljus i de återstående tretton delarna.

KAPITEL 74

1. Och jag såg en annan väg, en lag för henne, och hur hon enligt den lagen utför sin månatliga rotation.
2. Och allt detta visade Uriel, den helige ängeln som är ledaren för dem alla, för mig, och deras positioner, och jag skrev ner deras positioner som han visade dem för mig, och jag skrev ner deras månader som de var, och deras ljuss utseende tills femton dagar var fullbordade.
3. I en enda sjundedel fullbordar hon allt sitt ljus i öster, och i en enda sjundedel fullbordar hon allt sitt mörker i väster.
4. Och under vissa månader ändrar hon sina inställningar, och under vissa månader följer hon sin egen säregna kurs.

5. Om två månader går månen ner med solen: i de två mellersta portalerna den tredje och den fjärde.
6. Hon går ut i sju dagar, och vänder sig om och återvänder genom porten där solen går upp, och fullbordar allt sitt ljus: och hon avlägsnar sig från solen, och inom åtta dagar går hon in i den sjätte porten från vilken solen går ut.
7. Och när solen går ut genom den fjärde porten, går hon fram i sju dagar, tills hon går ut från den femte och återvänder efter sju dagar till den fjärde porten och fullbordar allt sitt ljus. Och hon går tillbaka och går in i den första porten efter åtta dagar.
8. Och hon återvänder om sju dagar till den fjärde porten från vilken solen går ut.
9. Så såg jag deras position – hur månarna gick upp och solen gick ner i de dagarna.
10. Och om fem år läggs samman har solen ett överskott på trettio dagar, och alla dagar som tillfaller den under ett av dessa fem år, när de är fulla, uppgår till 364 dagar.
11. Och solens och stjärnornas överskott uppgår till sex dagar: på 5 år blir 6 dagar varje år 30 dagar: och månen faller efter solen och stjärnorna till antalet 30 dagar.
12. Och solen och stjärnorna frambringar alla år exakt, så att de inte flyttar fram eller fördröjer sin position med en enda dag till evigheten; utan fullbordar åren med fullkomlig rättvisa på 364 dagar.
13. På 3 år finns det 1092 dagar, och på 5 år 1820 dagar, så att det på 8 år finns 2912 dagar.
14. Enbart för månen uppgår dagarna på 3 år till 1062 dagar, och på 5 år hamnar hon 50 dagar efter: [dvs. till summan (av 1770) ska läggas (1000 och) 62 dagar.]
15. Och på 5 år finns det 1770 dagar, så att för månen uppgår dagarna på 8 år till 2832 dagar.
16. [Ty på 8 år faller hon efter med 80 dagar], alla dagar hon faller efter på 8 år är 80.
17. Och året är exakt fullbordat i enlighet med deras världsliga ställningar och solens ställningar, vilka uppgår från portarna genom vilka den (solen) går upp och ner i 30 dagar.

KAPITEL 75

1. Och ledarna för tusentalsmännen, som är placerade över hela skapelsen och över alla stjärnorna, har också att göra med de fyra mellandagarna, oskiljaktiga från deras ämbete, enligt årets beräkning, och dessa utför tjänst på de fyra dagar som inte räknas med i årets beräkning.
2. Och på grund av dem går människor fel däri, ty dessa lysande väsen tjänar verkligen världsstationerna, en i den första portalen, en i den tredje portalen till himlen, en i den fjärde portalen och en i den sjätte portalen, och årets noggrannhet uppnås genom dess separata trehundrasextiofyra stationer.
3. Ty tecknen och tiderna och åren och dagarna visade ängeln Uriel för mig, han som härlighetens Herre har satt för evigt över alla himlens ljus, i himlen och i världen, för att de skulle härska över himlens yta och synas på jorden och vara ledare för dagen och natten, dvs. solen, månen och stjärnorna och alla tjänande varelser som gör sin rotation i alla himlens vagnar.
4. På samma sätt visade Uriel mig tolv dörrar, öppna i omkretsen av solvagnen på himlen, genom vilka solens strålar bryter ut: och från dem sprids värme över jorden, när de öppnas vid sina bestämda tider.
5. Och för vindarna och daggens ande när de öppnas, står de öppna i himlens ändar.
6. Vad gäller de tolv portarna i himlen, vid jordens ändar, från vilka solen, månen och stjärnorna och alla himmelens verk utgår i öster och väster.
7. Det finns många fönster öppna till vänster och höger om dem, och ett fönster vid sin bestämda tid producerar värme, motsvarande dessa gör de dörrar från vilka stjärnorna kommer fram enligt vad Han har befallt dem, och varifrån de går ner i motsvarande antal.
8. Och jag såg vagnar i himlen, som färdades genom världen, ovanför de portar där stjärnorna som aldrig gick ner kretsade.
9. Och en är större än alla de andra, och det är den som färdas genom hela världen.

KAPITEL 76

1. Och vid jordens ändar såg jag tolv portar öppna till alla himmelens hörn, från vilka vindarna utgår och blåser över jorden.
2. Tre av dem är öppna mot himlen, tre i väster, tre till höger om himlen och tre till vänster.
3. Och de tre första är de från öster, och tre är från norr, och tre efter dem till vänster om söder, och tre från väster.
4. Genom fyra av dessa kommer välsignelsens och välgångens vindar, och från de åtta kommer skadliga vindar: när de sänds ut, bringar de förödelse över hela jorden och över vattnet på den, och över alla som bor därpå, och över allt som är i vattnet och på landet.
5. Och den första vinden från dessa portar, kallad östanvind, kommer ut genom den första porten som är i öster och lutar mot söder. Från den kommer ödeläggelse, torka, hetta och förödelse.
6. Och genom den andra porten i mitten kommer det som är lämpligt, och från den kommer regn och fruktbarhet och välstånd och dagg; och genom den tredje porten som ligger mot norr kommer kyla och torka.
7. Och efter dessa kommer sydliga vindar ut genom tre portar: genom den första av dem, som lutar mot öster, kommer en het vind ut.
8. Och genom den mellersta porten bredvid den kommer väldoftande dofter, dagg och regn, välstånd och hälsa.
9. Och genom den tredje porten som ligger i väster kommer dagg och regn, gräshoppor och ödemark.
10. Och efter dessa kommer nordanvindarna: från den sjunde porten i öster kommer dagg och regn, gräshoppor och ödeläggelse.
11. Och från den mellersta portalen kommer hälsa, regn, dagg och välstånd i direkt riktning; och genom den tredje portalen i väster kommer moln, rimfrost, snö, regn, dagg och gräshoppor.
12. Och efter dessa [fyra] kommer västvindarna: genom den första porten som gränsar till norr kommer dagg och rimfrost, och kyla och snö och frost.
13. Och från den mellersta porten kommer dagg och regn, och välstånd och välsignelse; och genom den sista porten som gränsar till södern kommer torka och ödeläggelse, och bränning och förstörelse.

14. Och de tolv portarna till himmelens fyra hörn är därmed fullbordade, och alla deras lagar och alla deras plågor och alla deras välgärningar har jag visat dig, min son Metusela.

KAPITEL 77

1. Och den första fjärdedelen kallas öster, eftersom den är den första: och den andra söder, eftersom den Högste kommer att stiga ner dit, ja, där kommer i en alldeles särskild bemärkelse Han som är välsignad för evigt att stiga ner.
2. Och den västra fjärdedelen kallas den förminskade, eftersom där avtar och går alla himlens ljus ner.
3. Och den fjärde fjärdedelen, kallad norr, är uppdelad i tre delar: den första av dem är för människornas boning; och den andra innehåller vattenhav och avgrunder och skogar och floder och mörker och moln; och den tredje delen innehåller rättfärdighetens trädgård.
4. Jag såg sju höga berg, högre än alla berg som finns på jorden. Därifrån kommer rimfrost, och dagar, årstider och år går förbi.
5. Jag såg sju floder på jorden, större än alla floder. En av dem, som kommer från väster, rinner ut i Stora havet.
6. Och dessa två kommer från norr till havet och häller sina vatten ut i Erythraiska havet i öster.
7. Och de återstående fyra kommer ut på norra sidan till sitt eget hav, två av dem till Erythraiska havet, och två till Stora havet och mynnar ut där, och vissa säger: i öknen.
8. Sju stora öar såg jag i havet och på fastlandet: två på fastlandet och fem i Stora havet.

KAPITEL 78

1. Och solens namn är följande: den första Orjârês, och den andra Tômâs.
2. Och månen har fyra namn: det första namnet är Asônjâ, det andra Eblâ, det tredje Benâsê och det fjärde Erâe.
3. Dessa är de två stora ljusen: deras omkrets är som himmelens omkrets, och storleken på bådas omkrets är lika stor.
4. I solens omkrets finns sju delar av ljus som läggs till den mer än till månen, och i bestämda mått överförs det tills den sjunde delen av solen är uttömd.
5. Och de satte sig och gick in i västerns portar, och gjorde sin rotation mot norr, och kom ut genom de östra portarna mot himlens yta.
6. Och när månen går upp, uppenbarar sig en fjortondels del på himlen. Ljuset blir fullt i henne. På den fjortonde dagen fullbordar hon sitt ljus.
7. Och femton delar ljus överförs till henne till den femtonde dagen då hennes ljus är fullbordat, enligt årets tecken, och hon blir femton delar, och månen växer genom att lägga till fjortonde delar.
8. Och i sin avtagande avtar månen på den första dagen till fjorton delar av sitt ljus, på den andra till tretton delar ljus, på den tredje till tolv, på den fjärde till elva, på den femte till tio, på den sjätte till nio, på den sjunde till åtta, på den åttonde till sju, på den nionde till sex, på den tionde till fem, på den elfte till fyra, på den tolfte till tre, på den trettonde till två, på den fjortonde till en halv sjunde, och allt hennes återstående ljus försvinner helt på den femtonde.
9. Och i vissa månader har månaden tjugonio dagar och en gång tjugoåtta.
10. Och Uriel visade mig en annan lag: när ljus överförs till månen, och på vilken sida det överförs till henne av solen.
11. Under hela den period då månen växer i sitt ljus, överför den det till sig själv när den står mittemot solen under fjorton dagar, och när den är upplyst hela tiden, är den fullt lysande på himlen.
12. Och på den första dagen kallas hon nymåne, ty på den dagen går ljuset upp över henne.
13. Hon blir fullmåne exakt den dag då solen går ner i väster, och från öster går hon upp på natten, och månen lyser hela natten tills solen går upp mitt emot henne och månen syns mitt emot solen.
14. På den sida varifrån månens ljus kommer fram, där avtar hon återigen tills allt ljus försvinner och alla månadens dagar är slut, och hennes omkrets är tom, utan ljus.
15. Och tre månader består av trettio dagar, och vid sin tid består hon av tre månader med tjugonio dagar vardera, under vilka hon fullbordar sin avtagande tid i den första tidsperioden, och i den första portalen i etthundrasjuttiosju dagar.
16. Och när hon går ut, uppenbarar hon sig i tre månader, trettio dagar vardera, och i tre månader, tjugonio dagar vardera.
17. På natten framträder hon som en man i tjugo dagar varje gång, och på dagen framträder hon som himlen, och det finns inget annat i henne än hennes ljus.

KAPITEL 79

1. Och nu, min son, har jag visat dig allt, och lagen om alla himlens stjärnor är fullbordad.
2. Och han visade mig alla dessa lagar för varje dag och för varje tid, och för varje år, och för dess början, och för den ordning som föreskrivs för varje månad och varje vecka:
3. Och månens avtagande som sker i den sjätte portalen: ty i denna sjätte portal fullbordas hennes ljus, och därefter börjar avtagandet:
4. Och den avtagande som sker vid den första portalen i dess tid, tills etthundrasjuttiosju dagar är fullbordade: räknat enligt veckor, tjugofem veckor och två dagar.
5. Hon hamnar efter solen och stjärnornas ordning exakt fem dagar under loppet av en period, och när denna plats som du ser har genomkorsats.
6. Sådan är bilden och skissen av varje ljus som Uriel, ärkeängeln, som är deras ledare, visade mig.

KAPITEL 80

1. Och på den tiden svarade ängeln Uriel mig: "Se, jag har visat dig allt, Enoch, och jag har uppenbarat allt för dig, så att du kan se solen och månen och himlens stjärnors ledare och alla som styr dem, deras uppgifter, tider och avgångar."
2. Och i syndarnas dagar skall åren förkortas, och deras säd skall dröja kvar på deras marker och åkrar, och allt på jorden skall förändras och inte visa sig i sin tid: och regnet skall hållas tillbaka, och himlen skall hålla det tillbaka.

3. Och i de tiderna skall jordens frukter vara försenade och inte växa i sin tid, och trädens frukter skall undanhållas i sin tid.
4. Och månen skall ändra sin ordning och inte visa sig vid sin tidpunkt.
5. Och på de dagarna skall solen synas och han skall färdas på kvällen vid den stora vagnens yttersta ända i väster, och skall lysa starkare än vad som överensstämmer med ljusets ordning.
6. Och många stjärnors hövdingar skall överträda den föreskrivna ordningen. Och dessa skall ändra sina banor och uppgifter, och inte visa sig vid de tider som är föreskrivna för dem.
7. Och hela stjärnornas ordning skall vara dold för syndarna, och de som är på jorden skall avvika från dem, och de skall avvika från alla sina vägar, ja, de skall avvika och ta dem för gudar.
8. Och ondskan skall mångfaldigas över dem, och straffet skall drabba dem så att allt förgörs.

KAPITEL 81

1. Och han sade till mig: "Se, Enoch, på dessa himmelska tavlor och läs vad som står skrivet därpå och lägg märke till varje enskild sak."
2. Och jag observerade de himmelska tavlorna och läste allt som var skrivet på dem och förstod allt, och läste boken om alla mänsklighetens gärningar och alla köttsliga barn som skall finnas på jorden till de ändligaste generationerna.
3. Och genast prisade jag den store Herren, ärans Konung, för evigt, därför att han har gjort alla världens verk. Jag prisade Herren för hans tålamod och prisade honom för människornas barns skull.
4. Och därefter sade jag: 'Salig är den man som dör i rättfärdighet och godhet, om vilken ingen orättfärdighetsbok är skriven, och mot vilken ingen domsdag skall finnas.'
5. Och de sju heliga förde mig och satte mig på jorden framför dörren till mitt hus och sade till mig: 'Förkunna allt för din son Metusela, och visa alla dina barn att ingen människa är rättfärdig inför Herren, ty han är deras Skapare.'
6. Ett år skall vi lämna dig hos din son, tills du ger dina sista befallningar, så att du kan undervisa dina barn och skriva ner dem för dem och vittna för alla dina barn; och under det andra året skall de ta dig bort från sin krets.
7. Låt ditt hjärta vara starkt, ty de goda skall förkunna rättfärdighet för de goda; de rättfärdiga skall glädjas med de rättfärdiga och skall lyckönska varandra.
8. Men syndarna skall dö med syndarna, och avfällingarna skall gå under med avfällingarna.
9. Och de som utövar rättfärdighet skall dö för människors gärningars skull, och tas bort för de ogudaktigas gärningars skull.
10. Och på den tiden upphörde de att tala till mig, och jag kom till mitt folk och prisade världens Herre.

KAPITEL 82

1. Och nu, min son Metusela, allt detta återberättar jag för dig och skriver ner för dig, och jag har uppenbarat allt för dig och gett dig böcker om allt detta. Bevara därför, min son Metusela, böckerna från din fars hand och se till att du lämnar dem vidare till världens generationer.
2. Jag har gett dig och dina barn visdom, och dina barn som skall bliva dig, så att de må ge den till sina barn i släktled, denna visdom är den som övergår deras förstånd.
3. Och de som förstår det skall inte sova, utan skall lyssna med örat så att de kan lära sig denna visdom, och den skall behaga dem som äter den bättre än god mat.
4. Välsignade är alla rättfärdiga, välsignade är alla de som vandrar på rättfärdighetens väg och inte syndar som syndarna, i beräkningen av alla sina dagar då solen färdas över himlen, inträder och utgår från portarna i trettio dagar med huvudena på tusentals av stjärnornas ordning, tillsammans med de fyra som är inskjutna och som delar årets fyra delar, som leder dem och inträder med dem i fyra dagar.
5. På grund av dem skall människorna ha skuld och inte räkna dem i hela årets räkning; ja, människorna skall ha skuld och inte riktigt erkänna dem.
6. Ty de tillhör årets beräkning och är sannerligen nedtecknade där för evigt, en i den första portalen och en i den tredje, och en i den fjärde och en i den sjätte, och året fullbordas på trehundrasextiofyra dagar.
7. Och redogörelsen därför är korrekt och den nedtecknade beräkningen exakt; ty ljusen, månaderna, högtiderna, åren och dagarna har Uriel visat och uppenbarat för mig, åt vilken Herren över hela världens skapelse har underlagt himmelens härskara.
8. Och han har makt över natt och dag i himlen, så att han får ljuset att lysa upp människorna: solen, månen och stjärnorna, och alla himlens krafter som kretsar i sina cirkulära vagnar.
9. Och detta är stjärnornas ordning, när de går ner på sina platser, och under sina tider och högtider och månader.
10. Och dessa är namnen på dem som leder dem, som vakar över att de kommer in vid sina tider, i sina ordnade perioder, i sina årstider, i sina månader, i sina herraväldesperioder och i sina positioner.
11. Deras fyra ledare, som delar upp årets fyra delar, träder in först; och efter dem de tolv ledarna för ordnarna, som delar upp månaderna; och för de trehundrasextio dagarna finns det överhuvuden över tusen, som delar upp dagarna; och för de fyra mellandagarna finns det ledare, som delar upp årets fyra delar.
12. Och dessa huvuden över tusentals är inskjutna mellan ledare och ledare, var och en bakom en station, men deras ledare gör uppdelningen. Och dessa är namnen på ledarna som delar in de fyra delarna av året som är ordinerade: Mîlkî'êl, Hel'emmêlêk, Mêl'êjal och Nârêl.
13. Och namnen på dem som leder dem: Adnâr'êl, och Îjâsûsa'êl, och 'Elômê'êl – dessa tre följer ordnarnas ledare,
14. och det finns en som följer de tre ledarna för de ordnar som följer de ledare för stationer som delar in årets fyra delar.
15. I början av året uppstår Melkejâl först och regerar, han som kallas Tam'âinî och sol, och alla dagar av hans herravälde medan han utövar makt är nittioen dagar.
16. Och dessa är tecknen på dagarna som ska ses på jorden under hans herravälde: svett, värme och lugn; och alla träd bär frukt, och löv produceras på alla träd, och veteskörden

och rosenblommorna och alla blommor som kommer fram på fältet, men vinterträden vissnar.
17. Och dessa är namnen på ledarna som står under dem: Berka'êl, Zêlebs'êl, och ytterligare en som får en överhuvud för tusen, kallad Hîlûjâsĕph: och dagarna för denne ledares herravälde är över.
18. Nästa ledare efter honom är Hêl'emmêlêk, som man kallar den lysande solen, och alla dagar av hans ljus är nittioen dagar.
19. Och dessa är tecknen på hans dagar på jorden: glödande hetta och torka, och träden mognar sina frukter och bär all sin frukt mogen och färdig, och fåren parar sig och blir dräktiga, och all jordens frukt samlas in, och allt som är på fälten, och vinpressen. Detta sker under hans herradömes dagar.
20. Dessa är namnen, ordnarna och ledarna för dessa tusenhuvuden: Gîdâ'îjal, Kê'êl och Hê'êl, och namnet på tusenhuvudet som läggs till dem, Asfâ'êl': och dagarna för hans herravälde är över.

KAPITEL 83

1. Och nu, min son Metusela, skall jag visa dig alla mina syner som jag har sett och återberätta dem för dig.
2. Två syner såg jag innan jag tog mig en hustru, och den ena var helt olik den andra: den första när jag lärde mig skriva: den andra innan jag tog din mor, då jag såg en fruktansvärd syn. Och angående dem bad jag till Herren.
3. Jag hade lagt mig i min farfar Mahalalels hus, när jag i en syn såg hur himlen kollapsade och lyftes bort och föll till jorden.
4. Och när den föll till jorden såg jag hur jorden uppslukades av en stor avgrund, och berg hängde över berg, och kullar sjönk ner över kullar, och höga träd slets loss från sina stammar och kastades ner och sjönk ner i avgrunden.
5. Och då föll ett ord i min mun, och jag höjde min röst och ropade högt och sade: "Jorden är förstörd."
6. Och min farfar Mahalalel väckte mig när jag låg nära honom, och sade till mig: 'Varför gråter du så, min son, och varför klagar du så?'
7. Och jag återberättade för honom hela den syn jag hade sett, och han sade till mig: 'Du har sett något fruktansvärt, min son, och din drömsyn om hemligheterna bakom all jordens synd är allvarlig: den måste sjunka ner i avgrunden och förgöras med en stor förödelse.'
8. Och nu, min son, stå upp och be till härlighetens Herre, eftersom du är en troende, att en kvarleva må finnas kvar på jorden, och att Han inte må förgöra hela jorden.
9. Min son, från himlen skall allt detta komma över jorden, och över jorden skall det bli stor förödelse.
10. Därefter uppstod jag och bad och bönföll och vädjade, och skrev ner min bön för världens generationer, och jag skall visa dig allt, min son Metusela.
11. Och när jag hade gått ner och sett himlen och solen gå upp i öster och månen gå ner i väster, och några få stjärnor och hela jorden och allt som Han kände det i begynnelsen, då välsignade jag domens Herre och prisade Honom för att Han hade låtit solen gå ut genom österns fönster, och han steg upp och upp på himlens yta, och gav sig av och fortsatte att gå den väg som visades honom.

KAPITEL 84

1. Och jag lyfte mina händer i rättfärdighet och välsignade den Helige och Store, och talade med min muns andedräkt och med köttets tunga, som Gud hade skapat för människors köttsliga barn, för att de skulle tala med den. Och Han gav dem andedräkt och en tunga och en mun för att de skulle tala med den.
2. 'Välsignad vare du, o Herre, Kung, stor och mäktig i din storhet, Herre över hela himmelens skapelse, kungarnas Kung och hela världens Gud. Och din makt och kungadöme och storhet förblir för evigt, och genom alla generationer ditt herravälde; och alla himlar är din tron för evigt, och hela jorden din fotapall för evigt och evigt.'
3. Ty du har skapat och du styr över allting, och ingenting är för svårt för dig, visheten viker inte från din trons plats, och vänder sig inte bort från din närvaro. Och du vet och ser och hör allting, och ingenting är dolt för dig, ty du ser allting.
4. Och nu är dina himlars änglar skyldiga till överträdelse, och över människornas kött vilar din vrede intill den stora domens dag.
5. Och nu, o Gud och Herre och store Konung, bönfaller och bönfaller jag Dig att uppfylla min bön, att lämna mig en efterkommande på jorden, och inte förgöra allt mänskligt kött, och göra jorden öde, så att det skall bli en evig förintelse.
6. Och nu, min Herre, förgöra från jorden det kött som har väckt din vrede, men rättfärdighetens och uppriktighetens kött etableras som en planta av den eviga säden, och dölj inte ditt ansikte för din tjänares bön, o Herre.

KAPITEL 85

1. Och efter detta såg jag en annan dröm, och jag skall berätta hela drömmen för dig, min son.
2. Och Enoch höjde sin röst och sade till sin son Metusela: "Till dig, min son, vill jag tala; hör mina ord; böj ditt öra till din faders drömsyn."
3. Innan jag tog din moder Edna, såg jag i en syn på min säng, och se, en tjur kom fram ur jorden, och den tjuren var vit; och efter den kom fram en kviga, och tillsammans med denna senare kom fram två tjurar, en av dem svart och den andra röd.
4. Och den svarta tjuren stångade den röda och förföljde honom över jorden, och då kunde jag inte längre se den röda tjuren.
5. Men den svarta tjuren växte upp och den kvigan följde honom, och jag såg att många oxar utgick från honom som liknade honom och följde honom.
6. Och den kon, den första, gick bort från den första tjurens närvaro för att söka efter den röda, men fann honom inte, och hon klagade med stor klagan över honom och sökte honom.
7. Och jag såg tills den första tjuren kom till henne och lugnade henne, och från den stunden grät hon inte mer.
8. Och därefter födde hon en annan vit tjur, och efter honom födde hon många tjurar och svarta kor.
9. Och jag såg i min sömn att den vita tjuren också växte och blev en stor vit tjur, och från honom kom många vita tjurar, och de liknade honom. Och de började avla många

vita tjurar, som liknade dem, den ena efter den andra, ja, många.

KAPITEL 86

1. Och åter såg jag med mina ögon medan jag sov, och jag såg himlen ovanför, och se, en stjärna föll från himlen, och den uppstod och åt och betade bland dessa oxar.
2. Och därefter såg jag de stora och de svarta oxarna, och se, de bytte alla sina stall och betesmarker och sina boskapsdjur, och började leva med varandra.
3. Och återigen såg jag i synen, och jag tittade mot himlen, och se, jag såg många stjärnor stiga ner och kasta sig ner från himlen till den första stjärnan, och de blev tjurar bland dessa boskap och betade bland dem.
4. Och jag såg på dem och såg, och se, de släppte alla ut sina skyddslemmar, som hästar, och började täcka oxarnas kor, och de blev alla dräktiga och födde elefanter, kameler och åsnor.
5. Och alla oxarna fruktade dem och blev förskräckta över dem, och började bita med sina tänder och sluka och stånga med sina horn.
6. Och de började dessutom sluka dessa oxar; och se, alla jordens barn började darra och skälva inför dem och fly från dem.

KAPITEL 87

1. Och åter såg jag hur de började stånga varandra och sluka varandra, och jorden började ropa högt.
2. Och jag lyfte mina ögon åter mot himlen, och jag såg i synen, och se, från himlen kom varelser som var som vita människor; och fyra gick ut därifrån och tre med dem.
3. Och de tre som sist hade kommit fram grep mig i handen och lyfte mig upp från jordens släkten, och lyfte mig upp till en hög plats, och visade mig ett torn högt över jorden, och alla kullar var lägre.
4. Och någon sade till mig: "Stanna här tills du ser allt som drabbar dessa elefanter, kameler och åsnor och stjärnor och oxar och allt detta."

KAPITEL 88

1. Och jag såg en av de fyra som hade kommit fram först, och han grep tag i den första stjärnan som hade fallit från himlen, och band den till händer och fötter och kastade den i en avgrund. Denna avgrund var smal och djup, fruktansvärd och mörk.
2. Och en av dem drog ett svärd och gav det till elefanterna, kamelerna och åsnorna. Då började de slå varandra, och hela jorden skälvde på grund av dem.
3. Och medan jag i synen såg, se, en av de fyra som hade kommit fram stenade dem från himlen, och samlade och tog alla de stora stjärnorna vars lemmar var som hästars, och band dem alla till händer och fötter, och kastade dem i jordens avgrund.

KAPITEL 89

1. Och en av dessa fyra gick till den vita tjuren och undervisade honom i hemlighet, utan att han blev skrämd. Han föddes som en tjur och blev en man, och byggde sig ett stort kärl och bodde därpå. Tre tjurar bodde med honom i det kärlet och de täcktes av det.
2. Och åter lyfte jag mina ögon mot himlen och såg ett högt tak med sju vattenströmmar därpå, och dessa strömmar flöt med mycket vatten in i en inhägnad.
3. Och jag såg återigen, och se, källor öppnades på ytan av den stora inhägnaden, och vattnet började svälla och stiga upp på ytan, och jag såg inhägnaden tills hela dess yta var täckt av vatten.
4. Och vattnet, mörkret och dimman ökade över det; och när jag tittade på vattnets höjd, hade vattnet stigit över den inhägnadens höjd och strömmade över den inhägnaden, och det stod kvar på jorden.
5. Och all boskap i den inhägnaden samlades tills jag såg hur de sjönk och slukades och omkom i det vattnet.
6. Men det fartyget flöt på vattnet, medan alla oxar och elefanter och kameler och åsnor sjönk till botten med alla djuren, så att jag inte längre kunde se dem, och de kunde inte undkomma, utan omkom och sjönk ner i djupet.
7. Och återigen såg jag i synen hur vattenströmmarna togs bort från det höga taket, och jordens avgrunder jämnades ut och andra avgrunder öppnades.
8. Då började vattnet rinna ner i dessa, tills jorden blev synlig; men kärlet landade på jorden, och mörkret drog sig tillbaka och ljuset framträdde.
9. Men den vita tjuren, som hade blivit till en människa, kom ut ur kärlet, och de tre tjurarna med honom, och en av de tre var vit som tjuren, och en av dem var röd som blod, och en svart: och den vita tjuren lämnade dem.

10-27. Från Noas död till uttåget ur Egypten.

10. Och de började frambringa markens djur och fåglar, så att olika släkten uppstod: lejon, tigrar, vargar, hundar, hyenor, vildsvin, rävar, ekorrar, svin, falkar, gamar, glador, örnar och korpar; och bland dem föddes en vit tjur.
11. Och de började bita varandra; men den vita tjuren som föddes bland dem födde en vildåsna och en vit tjur med den, och vildåsnorna förökade sig.
12. Men den tjur som föddes från honom födde ett svart vildsvin och ett vitt får; och den förra födde många vildsvin, men det fåret födde tolv får.
13. Och när de tolv fåren hade vuxit upp, överlämnade de ett av dem åt åsnorna, och åsnorna överlämnade åter det fåret åt vargarna, och det fåret växte upp bland vargarna.
14. Och Herren förde de elva fåren till att bo med dem och beta med dem bland vargarna: och de förökade sig och blev många fårhjordar.
15. Och vargarna började frukta dem, och de förtryckte dem tills de förintade deras små, och de kastade deras ungar i en flod med mycket vatten. Men dessa får började ropa högt över sina små och klaga till sin Herre.
16. Och ett får som hade räddats från vargarna flydde och undkom till vildåsnorna; och jag såg fåren klaga och grät och bad sin Herre av all sin kraft, tills fårens Herre steg ner vid fårens röst från en hög boning och kom till dem och vallade dem.
17. Och Han kallade på det får som hade undkommit vargarna och talade till det om vargarna att det skulle förmana dem att inte röra fåren.

18. Och fåren gick till vargarna enligt Herrens ord, och ett annat får mötte det och följde med det, och de två gick och gick tillsammans in i dessa vargars församling, och talade med dem och förmanade dem att inte röra fåren från och med nu.
19. Och då såg jag vargarna, och hur de förtryckte fåren oerhört med all sin kraft; och fåren ropade högt.
20. Och Herren kom till fåren, och de började slå vargarna. Vargarna började klaga, men fåren tystnade och upphörde genast att ropa.
21. Och jag såg fåren tills de lämnade vargarna, men vargarnas ögon var förblindade, och dessa vargar gav sig av och förföljde fåren med all sin kraft.
22. Och fårens Herre gick med dem, som deras ledare, och alla hans får följde honom: och hans ansikte var bländande och härligt och fruktansvärt att skåda.
23. Men vargarna började förfölja fåren tills de nådde ett hav av vatten.
24. Och havet delade sig, och vattnet stod på var sida framför deras ansikte, och deras Herre ledde dem och placerade sig mellan dem och vargarna.
25. Och eftersom dessa vargar ännu inte såg fåren, fortsatte de in i mitten av det havet, och vargarna följde fåren, och dessa vargar sprang efter dem in i det havet.
26. Och när de såg fårens Herre, vände de sig om för att fly för Hans ansikte, men havet samlades och blev som det hade skapats, och vattnet svällde och steg tills det täckte dessa vargar.
27. Och jag såg tills alla vargar som förföljde dessa får omkom och drunknade.

28-40. Israel i öknen, lagens utfärdande, inträdet i Palestina.

28. Men fåren flydde från det vattnet och gick ut i en öken, där det inte fanns vatten och inget gräs; och de började öppna sina ögon och se; och jag såg fårens Herre beta dem och ge dem vatten och gräs, och fåren gick och ledde dem.
29. Och fåret steg upp till toppen av den höga klippan, och fårens Herre sände det till dem.
30. Och därefter såg jag fårens Herre som stod framför dem, och hans utseende var stort, fruktansvärt och majestätiskt, och alla dessa får såg honom och fruktade hans ansikte.
31. Och de fruktade och bävade alla för Honom, och de ropade till det får som var med dem: "Vi kan inte stå inför vår Herre eller se Honom."
32. Och det får som ledde dem steg åter upp till toppen av den klippan, men fåren började bli förblindade och vandra bort från den väg som han hade visat dem, men det fåret visste inte om det.
33. Och fårens Herre blev mycket vred mot dem, och fåret upptäckte det och gick ner från klippans topp och kom till fåren och fann de flesta av dem blinda och omkullfallna.
34. Och när de såg det, fruktade och bävade de inför dess närvaro, och önskade återvända till sina fållor.
35. Och det fåret tog andra får med sig och kom till de får som hade fallit bort och började slakta dem; och fåret fruktade dess närvaro, och så förde det fåret tillbaka de får som hade fallit bort, och de återvände till sina fållor.
36. Och jag såg i denna syn hur fåret blev till en människa och byggde ett hus åt fårens Herre och placerade alla fåren i det huset.
37. Och jag såg tills detta får, som hade mött det får, som ledde dem, somnade; och jag såg tills alla de stora fåren dog och de små reste sig i deras ställe, och de kom till en betesmark och närmade sig en vattenbäck.
38. Då drog sig fåret, deras ledare som hade blivit en man, bort från dem och somnade, och alla fåren sökte det och ropade över det med ett högt rop.
39. Och jag såg tills de slutade gråta efter fåret och korsade vattenbäcken, och där reste sig de två fåren som ledare i stället för dem som hade lett dem och somnat.
40. Och jag såg tills fåren kom till en vacker plats och ett ljuvligt och härligt land, och jag såg tills dessa får var mätta; och det huset stod mitt ibland dem i det ljuvliga landet.

41-50. Från domartiden till templets byggande.

41. Och ibland öppnades deras ögon, och ibland blev de blinda, tills ett annat får reste sig och ledde dem och förde dem alla tillbaka, och deras ögon öppnades.
42. Och hundarna, rävarna och vildsvinen började sluka dessa får, tills fårens Herre reste upp ett annat får, en bagge, bland dem, som ledde dem.
43. Och den där väduren började stötta hundarna, rävarna och vildsvinen på båda sidor tills han hade förintat dem alla.
44. Och det fåret vars ögon öppnades såg den där väduren, som var bland fåren, tills den övergav sin härlighet och började stöta ner fåren, trampa på dem och uppförde sig otillbörligt.
45. Och fårens Herre sände lammet till ett annat lamm och uppfostrade det till att bli en bagge och fårets ledare istället för den bagge som hade övergett sin härlighet.
46. Och den gick till den och talade till den ensamma, och uppfostrade den till en bagge, och gjorde den till fårens furste och ledare; men under allt detta förtryckte dessa hundar fåren.
47. Och den första väduren förföljde den andra väduren, och den andra väduren reste sig och flydde framför den; och jag såg tills hundarna drog ner den första väduren.
48. Och den andra väduren reste sig och ledde det lilla fåret.
49. Och dessa får växte och förökade sig; men alla hundar, rävar och vildsvin fruktade och flydde för det, och den där väduren stötte och dödade de vilda djuren, och dessa vilda djur hade inte längre någon makt bland fåren och berövade dem ingenting mer. Och den där väduren fick många får och somnade in; och ett litet får blev till vädur i dess ställe och blev prins och ledare för dessa får.
50. Och det huset blev stort och brett, och det byggdes för dessa får: och ett högt och stort torn byggdes över huset för fårens Herre, och det huset var lågt, men tornet var upphöjt och högt, och fårens Herre stod på det tornet och de erbjöd ett fullt bord inför Honom.

51-67. De två kungadömena Israel och Juda, till Jerusalems förstörelse.

51. Och åter såg jag dessa får, att de återigen gick vilse och gick många vägar, och övergav sitt hus, och fårens Herre kallade några bland fåren och sände dem till fåren, men fåren började slakta dem.

52. Och en av dem räddades och dödades inte, och den sprang iväg och ropade högt över fåren; och de försökte döda den, men fårens Herre räddade den från fåren och förde den upp till mig och lät den bo där.
53. Och många andra får sände han till dessa får, för att de skulle vittna för dem och klaga över dem.
54. Och efter det såg jag att när de övergav Herrens hus och Hans torn, föll de helt bort, och deras ögon blev förblindade; och jag såg fårens Herre hur Han utförde mycket slakt bland dem i deras hjordar tills dessa får inbjöd till slakt och förrådde Hans plats.
55. Och Han överlämnade dem i lejonens och tigrarnas, vargarnas och hyenornas händer, och i rävarnas händer, och i alla vilda djurens händer, och dessa vilda djur började slita i stycken fåren.
56. Och jag såg att Han övergav deras hus och deras torn och gav dem alla i lejonens hand, för att slita och förtära dem, i alla vilda djurs hand.
57. Och jag började ropa högt av all min kraft och vädja till fårens Herre och berätta för Honom att fåren hade blivit uppslukade av alla vilda djur.
58. Men Han förblev oberörd, trots att Han såg det, och gladde sig över att de blev uppslukade, uppslukade och plundrade, och lämnade dem att förtäras i alla djurens händer.
59. Och Han kallade sjuttio herdar och kastade fåren till dem så att de kunde valla dem. Han sade till herdarna och deras följeslagare: "Låt var och en av er valla fåren från och med nu, och gör allt som jag befaller er."
60. Och jag skall överlämna dem till er, vederbörligen räknade, och säga er vilka av dem som skall förgöras – och dem skall ni förgöra." Och Han överlämnade dessa får åt dem.
61. Och han kallade till sig en annan och sade till honom: "Ge akt på allt vad herdarna gör med dessa får, ty de skall förgöra fler av dem än jag har befallt dem."
62. Och varje överdrift och den förstörelse som kommer att åstadkommas genom herdarna, skriv ner hur många de förgör enligt min befallning, och hur många enligt deras egen nyck: skriv ner mot varje enskild herde all den förstörelse han åstadkommer.
63. Och läs upp inför mig i antal hur många de förgör och hur många de överlämnar till förintelse, så att jag kan ha detta som ett vittnesbörd mot dem och känna till herdarnas alla gärningar, så att jag kan förstå och se vad de gör, om de lyder min befallning som jag har befallt dem.
64. Men de skall inte veta det, och du skall inte förkunna det för dem, inte heller tillrättavisa dem, utan endast anteckna mot var och en all den förödelse som herdarna orsakar var och en i sin tid och lägga fram allt för mig."
65. Och jag såg tills dessa herdar betade i sin tid, och de började slakta och förgöra mer än de hade blivit befallda, och de överlämnade dessa får i lejonens hand.
66. Och lejonen och tigrarna åt och slukade större delen av dessa får, och vildsvinen åt tillsammans med dem; och de brände ner det tornet och rivde ner det huset.
67. Och jag blev oerhört ledsen över det tornet eftersom fårens hus hade raserats, och efteråt kunde jag inte se om fåren hade kommit in i det huset.

68-71. Änglarnas första period – från Jerusalems förstörelse till återkomsten från fångenskapen.

68. Och herdarna och deras medhjälpare överlämnade dessa får till alla vilda djur, för att de skulle äta upp dem, och var och en av dem fick i sin tid ett bestämt antal: det skrevs av den andre i en bok hur många var och en av dem förintade av dem.
69. Och var och en dräpte och förintade många fler än vad som var föreskrivet; och jag började gråta och klaga över dessa får.
70. Och sålunda såg jag i synen den som skrev ner varenda en som förintades av dessa herdar, dag för dag, och han bar upp och lade ner och visade faktiskt hela boken för fårens Herre – allt som de hade gjort, och allt som var och en av dem hade gjort slut på, och allt som de hade gett över till förintelse.
71. Och boken lästes inför fårens Herre, och Han tog boken ur hans hand och läste den, förseglade den och lade den ner.

72-77. Andra perioden -- från Cyrus tid till Alexander den stores.

72. Och genast såg jag hur herdarna betade i tolv timmar, och se, tre av dessa får vände tillbaka och kom och gick in och började bygga upp allt som hade rasat ner från det huset; men vildsvinen försökte hindra dem, men de kunde inte.
73. Och de började åter bygga som tidigare, och de reste upp det tornet, och det kallades det höga tornet; och de började återigen placera ett bord framför tornet, men allt brödet på det var orent och inte rent.
74. Och vad gäller allt detta blev dessa fårs ögon förblindade, så att de inte såg, och likaså deras herdars ögon; och de överlämnade dem i stort antal till sina herdar för förintelse, och de trampade ner fåren med sina fötter och slukade dem.
75. Och fårens Herre förblev oberörd tills alla fåren var skingrade över fältet och blandade sig med dem, och de räddade dem inte från djurens hand.
76. Och denne som hade skrivit boken bar den upp, visade den och läste den inför fårens Herre, och bad till Honom för deras skull, och bad Honom för deras skull när Han visade Honom alla herdarnas gärningar, och vittnade inför Honom mot alla herdarna.
77. Och han tog själva boken och lade den bredvid sig och gick därifrån.

KAPITEL 90

1-5. Tredje perioden -- från Alexander den store till den grekisk-syriska dominansen.

1. Och jag såg tills dess att trettiofem herdar på detta sätt åtog sig att valla fåren, och de fullbordade sina perioder var för sig liksom de första; och andra tog emot dem i sina händer, för att valla dem under sin tid, varje herde i sin egen tid.
2. Och därefter såg jag i min syn alla himlens fåglar komma, örnarna, gamarna, gladorna och korparna; men

örnarna ledde alla fåglarna; och de började sluka dessa får, och att plocka ut deras ögon och att sluka deras kött.
3. Och fåren ropade, ty fåglarna åt upp deras kött, och jag såg och klagade i min sömn över den herde som vallade fåren.
4. Och jag såg tills dessa får blev uppslukade av hundar, örnar och glador, och de lämnade varken kött, hud eller senor kvar på dem, tills endast deras ben stod kvar. Deras ben föll också till jorden, och fåren blev få.
5. Och jag såg tills dess att tjugotre hade åtagit sig att beta och fullbordat det under sina olika perioder femtioåtta gånger.

6-12. Fjärde perioden -- från den grekisk-syriska dominansen till det mackabiska upproret.

6. Men se, lamm bars av dessa vita får, och de började öppna sina ögon och se, och ropa till fåren.
7. Ja, de ropade till dem, men de lyssnade inte till vad de sade till dem, utan var mycket döva, och deras ögon var mycket mycket blinda.
8. Och jag såg i synen hur korparna flög över dessa lamm och tog ett av dem, krossade fåren i stycken och slukade dem.
9. Och jag såg tills horn växte upp på dessa lamm, och korparna kastade ner sina horn; och jag såg tills ett stort horn växte fram på ett av dessa får, och deras ögon öppnades.
10. Och den såg på dem och deras ögon öppnades, och den ropade till fåren, och baggarna såg den och sprang alla till den.
11. Och trots allt detta fortsatte dessa örnar, gamar, korpar och glador att slita i fåren och slog ner på dem och sluka dem. Fåren förblev tysta, men baggarna klagade och ropade.
12. Och dessa korpar stred och stred mot den och försökte sänka dess horn, men de hade ingen makt över den.

13-19. Hedningarnas sista angrepp på judarna (där 13-15 och 16-18 är dubbletter).

13. Och jag såg tills herdarna och örnarna och gamarna och gladorna kom, och de ropade till korparna att de skulle bryta hornet på den där väduren, och de slogs och slogs med den, och den slogs med dem och ropade att dess hjälp skulle komma.
14. Och jag såg tills mannen, som skrev ner herdarnas namn och bar dem upp inför fårens Herre, kom och hjälpte det och visade det allt: han hade kommit ner för att hjälpa den där väduren.
15. Och jag såg tills fårens Herre kom till dem i vrede, och alla som såg honom flydde, och de föll alla i hans skugga från hans ansikte.
16. Alla örnar och gamar och korpar och glador var samlade, och där kom alla fåren på marken, ja, de kom alla tillsammans och hjälpte varandra att bryta sönder det där hornet på baggen.
17. Och jag såg den mannen, som skrev boken enligt Herrens befallning, tills han öppnade boken om den förödelse som de tolv sista herdarna hade åstadkommit, och visade att de hade förintat mycket mer än sina föregångare, inför fårens Herre.
18. Och jag såg tills fårens Herre kom till dem och tog sin vredes stav i sin hand och slog jorden, och jorden splittrades, och alla djur och alla himlens fåglar föll från dessa får och uppslukades av jorden och den täckte dem.
19. Och jag såg tills ett stort svärd gavs åt fåren, och fåren gick fram mot alla markens djur för att döda dem, och alla djuren och himlens fåglar flydde för dem.

20-27. Domen över de fallna änglarna, herdarna och avfällingarna.

20. Och jag såg tills en tron restes i det ljuvliga landet, och fårens Herre satte sig på den, och den andre tog de förseglade böckerna och öppnade dem inför fårens Herre.
21. Och Herren kallade dessa män, de sju första vita, och befallde att de skulle föra fram inför Honom, med början från den första stjärnan som ledde vägen, alla stjärnor vars inre lemmar liknade hästars, och de förde dem alla fram inför Honom.
22. Och Han sade till den man som hade skrivit före Honom, en av de sju vita, och sade till honom: "Ta de sjuttio herdarna till vilka jag överlämnade fåren, och som, genom att ta dem på egen hand, dödade fler än jag befallde dem."
23. Och se, de var alla bundna, såg jag, och de stod alla inför honom.
24. Och domen hölls först över stjärnorna, och de dömdes och befanns skyldiga, och gick till domens plats, och de kastades i en avgrund, full av eld och lågor, och full av eldpelare.
25. Och de sjuttio herdarna dömdes och befanns skyldiga, och de kastades i den brinnande avgrunden.
26. Och jag såg vid den tiden hur en liknande avgrund öppnades mitt i jorden, full av eld, och de förde fram de blinda fåren, och de dömdes alla och befanns skyldiga och kastades i denna brinnande avgrund, och de brändes; nu var denna avgrund till höger om det huset.
27. Och jag såg fåren brinna och deras ben brinna.

28-38. Det nya Jerusalem, de överlevande hedningarnas omvändelse, de rättfärdigas uppståndelse, Messias.

28. Och jag stod upp för att se till att de rev ner det gamla huset; och de tog bort alla pelare, och alla husets bjälkar och ornament veks samtidigt ihop med det, och de tog bort det och lade det på en plats i södra delen av landet.
29. Och jag såg tills fårens Herre förde fram ett nytt hus, större och högre än det första, och reste det på platsen för det första som hade hopfällts. Alla dess pelare var nya, och dess prydnader var nya och större än de från det första, det gamla som han hade tagit bort, och alla fåren var därinne.
30. Och jag såg alla fåren som hade blivit kvar, och alla djuren på jorden, och alla himlens fåglar, falla ner och hylla dessa får och be till dem och lyda dem i allt.
31. Och därefter grep de tre som var klädda i vitt och som hade tagit mig i handen, och den där vädurens hand grep tag i mig, de tog mig upp och satte mig ner mitt bland fåren innan domen ägde rum.

32. Och dessa får var alla vita, och deras ull var riklig och ren.
33. Och allt som hade blivit förgjort och skingrat, och alla markens djur och alla himlens fåglar, samlades i det huset, och fårens Herre jublade med stor glädje eftersom de alla var goda och hade återvänt till sitt hus.
34. Och jag såg tills de lade ner det svärd som hade givits fåren, och de förde tillbaka det in i huset, och det förseglades inför Herrens närvaro, och alla fåren inbjöds in i det huset, men det höll dem inte.
35. Och allas deras ögon öppnades, och de såg det goda, och det fanns inte en enda bland dem som inte såg.
36. Och jag såg att huset var stort och brett och mycket fullt.
37. Och jag såg att en vit tjur föddes, med stora horn, och alla markens djur och alla himlens fåglar fruktade honom och bad till honom hela tiden.
38. Och jag såg tills alla deras generationer förvandlades, och de blev alla vita tjurar; och det första bland dem blev ett lamm, och det lammet blev ett stort djur och hade stora svarta horn på sitt huvud; och fårens Herre gladde sig över det och över alla oxarna. 39. Och jag sov mitt ibland dem: och jag vaknade och såg allting.
40. Detta är den syn jag såg medan jag sov. Jag vaknade och prisade rättfärdighetens Herre och gav honom ära.
41. Då grät jag djupt och mina tårar upphörde inte tills jag inte längre kunde uthärda det. När jag såg, flödade de på grund av vad jag hade sett, ty allting skall komma och fullbordas, och alla människors gärningar i sin ordning visades för mig.
42. Den natten kom jag ihåg den första drömmen, och jag grät och blev orolig, därför att jag hade sett den synen.

KAPITEL 91

1. 'Och nu, min son Metusela, kalla till mig alla dina bröder, och samla till mig alla din moders söner. Ty ordet kallar på mig, och anden är utgjuten över mig, för att jag skall visa dig allt som skall vidta mot dig för evigt.'
2. Och där gick Metusela och kallade till sig alla sina bröder och samlade sina släktingar.
3. Och han talade till alla rättfärdighetens barn och sade: Hör, ni Enoks söner, alla er faders ord, och lyssna noga till min muns röst. Ty jag förmanar er och säger till er, ni älskade: Älska rättfärdigheten och vandra i den.
4. Och närma er inte rättrådighet med ett dubbelt hjärta, och umgås inte med dem som har ett dubbelt hjärta, utan vandra i rättfärdighet, mina söner. Och den skall leda er på goda stigar, och rättfärdighet skall vara er följeslagare.
5. Ty jag vet att våldet måste tillta på jorden, och ett stort straff skall verkställas på jorden, och all orättfärdighet skall ta slut. Ja, det skall huggas bort från sina rötter, och hela dess struktur skall förstöras.
6. Och orättfärdigheten skall åter fullbordas på jorden, och alla orättfärdigheters och våldshandlingar, och överträdelsen skall segra i tvåfaldig grad.
7. Och när synd och orättfärdighet och hädelse och våld i alla slags gärningar tilltar, och avfall och överträdelse och orenhet tilltar, skall ett stort straff komma från himlen över alla dessa, och den helige Herren skall träda fram med vrede och straff för att verkställa dom på jorden.
8. I de dagarna skall våldet uthuggas från sina rötter, och orättfärdighetens rötter tillsammans med svek, och de skall utrotas från under himlen.
9. Och alla hedningarnas avgudar skall överges, och templen brännas upp i eld, och de skall tas bort från hela jorden, och de skall kastas i eldens dom, och skall förgås i vrede och i svår dom för evigt.
10. Och de rättfärdiga skall uppstå ur sin sömn, och visdom skall uppstå och ges åt dem.
11. Och därefter skall orättfärdighetens rötter uthuggas, och syndarna skall förgöras genom svärd ... skall utrotas från hädarna på varje plats, och de som planerar våld och de som begår hädelse skall förgås genom svärd.
12. Och därefter skall det komma en annan, den åttonde veckan, rättfärdighetens, och ett svärd skall ges åt den, så att en rättfärdig dom kan verkställas över förtryckarna, och syndare skall överlämnas i de rättfärdigas händer.
13. Och vid dess slut skall de förvärva hus genom sin rättfärdighet, och ett hus skall byggas åt den store Konungen i härlighet för evigt,
14. Och hela mänskligheten skall se mot rättrådighetens väg. Och därefter, i den nionde veckan, skall den rättfärdiga domen uppenbaras för hela världen, och alla de gudlösas gärningar skall försvinna från hela jorden, och världen skall skrivas ner för förintelse.
15. Och efter detta, i den tionde veckan i den sjunde delen, skall den stora eviga domen äga rum, i vilken Han skall verkställa hämnd bland änglarna.
16. Och den första himlen skall förgå och förgå, och en ny himmel skall uppenbara sig, och alla himlarnas krafter skall ge sjufaldigt ljus.
17. Och därefter skall det gå många oräkneliga veckor för evigt, och alla skall leva i godhet och rättfärdighet, och synd skall inte mer nämnas för evigt.
18. Och nu säger jag er, mina söner, och visar er rättfärdighetens vägar och våldets vägar. Ja, jag skall visa dem för er igen, så att ni vet vad som skall ske.
19. Och nu, lyssna till mig, mina söner, och vandra på rättfärdighetens stigar, och vandra inte på våldets stigar. Ty alla som vandrar på orättfärdighetens stigar skall förgås för evigt.

KAPITEL 92

1. Boken skriven av Enok – Enok skrev sannerligen denna fullständiga visdomslära, som är prisad av alla människor och en domare över hela jorden för alla mina barn som skall bo på jorden. Och för de kommande generationerna som skall iaktta rättskaffenhet och fred.
2. Låt inte er ande oroas över tiderna, ty den Helige och Store har bestämt dagar för allting.
3. Och den rättfärdige skall uppstå ur sömnen, skall uppstå och vandra på rättfärdighetens stigar, och hela hans stig och levnad skall vara i evig godhet och nåd.
4. Han skall vara nådig mot den rättfärdige och ge honom evig rättfärdighet, och han skall ge honom makt så att han skall begåvas med godhet och rättfärdighet. Och han skall vandra i evigt ljus.
5. Och synden skall förgås i mörker för evigt, och skall inte mer ses från den dagen för evigt.

KAPITEL 93

1. Och efter det både gav och började Enok återberätta ur böckerna. Och Enok sade: 'Angående rättfärdighetens barn och världens utvalda och angående rättfärdighetens planta skall jag tala dessa ting, ja, jag, Enok, skall förkunna dem för er, mina söner:
2. Enligt det som uppenbarade sig för mig i den himmelska synen, och som jag har känt genom de heliga änglarnas ord, och har lärt mig från de himmelska tavlorna.
3. Och Enoch började räkna upp ur böckerna och sade: 'Jag föddes den sjunde i den första veckan, medan dom och rättfärdighet ännu bestod.
4. Och efter mig skall stor ondska uppstå i den andra veckan, och bedrägeri skall uppstå; och i den skall det första slutet vara. Och i den skall en människa bli frälst; och efter att den är över skall orättfärdighet växa upp, och en lag skall stiftas för syndarna.
5. Och därefter, i den tredje veckan vid dess slut, skall en man utväljas till rättfärdig doms planta, och hans efterkommande skall bli rättfärdighetens planta för evigt.
6. Och därefter, i den fjärde veckan, vid dess slut, skall syner av de heliga och rättfärdiga ses, och en lag för alla generationer och en inhägnad skall upprättas för dem.
7. Och därefter, i den femte veckan, vid dess slut, skall härlighetens och herraväldets hus byggas för evigt.
8. Och därefter, i den sjätte veckan, skall alla som bor där bli förblindade, och allas hjärtan skall gudlöst överge visdomen. Och i den skall en man stiga upp; och vid dess slut skall herradömets hus brännas upp i eld, och hela den utvalda rotens ras skall skingras.
9. Och därefter, i den sjunde veckan, skall en avfällig generation uppstå, och dess gärningar skall vara många, och alla dess gärningar skall vara avfälliga.
10. Och vid dess slut skall utväljas, De utvalda rättfärdiga av den eviga rättfärdighetens planta, För att motta sjufaldig undervisning angående hela Hans skapelse.
11. Ty vem av alla människors barn kan höra den Heliges röst utan att bli orolig? Vem kan tänka hans tankar? Vem kan skåda alla himmelens verk?
12. Och hur skulle det finnas någon som kan skåda himlen, och vem finns det som kan förstå himmelens ting och se en själ eller en ande och kunna berätta om dem, eller stiga upp och se alla deras syften och tänka dem eller göra som dem?
13. Och vem av alla människor kan veta jordens bredd och längd, och vem har visats måttet på allt detta?
14. Finns det någon som kan urskilja himlens längd och hur stor dess höjd är, och varpå den är grundad, och hur många stjärnorna är, och var alla ljuskällor vilar?

KAPITEL 94

1. Och nu säger jag er, mina söner, älska rättfärdigheten och vandra i den; ty rättfärdighetens stigar är värda att tas emot, men orättfärdighetens stigar skall plötsligt förgöras och försvinna.
2. Och för vissa män i en generation skall våldets och dödens stigar uppenbaras, och de skall hålla sig borta från dem och inte följa dem.
3. Och nu säger jag till er, ni rättfärdiga: Vandra inte på ogudaktighetens stigar, inte heller på dödens stigar, och kom inte nära dem, på det att ni inte blir förgångna.
4. Sök och välj rättfärdighet och ett utvalt liv, och vandra på fridens stigar, så skall ni leva och ha framgång.
5. Och håll fast vid mina ord i era hjärtans tankar och låt dem inte utplånas ur era hjärtan. Ty jag vet att syndare frestar människor att vädja till visdom på ett ondskefullt sätt, så att ingen plats kan finnas för henne och ingen frestelse kan upphöra.
6. Ve dem som bygger upp orättfärdighet och förtryck och lägger svek som grund, ty de skall plötsligt störtas och ingen fred få.
7. Ve dem som bygger sina hus med synd, ty från alla sina grundvalar skall de störtas, och för svärd skall de falla. Och de som förvärvar guld och silver genom dom skall plötsligt förgås.
8. Ve er, ni rika, ty ni har förtröstat på er rikedom, och från er rikedom skall ni lämna, eftersom ni inte har tänkt på den Högste i er rikedoms dagar.
9. Ni har begått hädelse och orättfärdighet och är redo för slaktens dag, mörkrets dag och den stora domens dag.
10. Så talar och förkunnar jag för er: Han som har skapat er skall störta er, och för ert fall skall ingen medkänsla finnas, och er Skapare skall glädjas över er undergång.
11. Och dina rättfärdiga skall i de dagarna bliva till smälek för syndare och gudlösa.

KAPITEL 95

1. O, att mina ögon vore ett vattenmoln, så att jag kunde gråta över dig och ösa mina tårar som ett vattenmoln, så att jag kunde vila från mitt hjärtas ångest!
2. Vem har tillåtit er att utöva förebråelser och ondska? Så skall domen drabba er, syndare.
3. Frukta inte syndarna, ni rättfärdiga, ty Herren skall åter överlämna dem i era händer, så att ni kan verkställa dom över dem enligt era önskningar.
4. Ve er som uttalar förbannelser som inte kan återkallas! Därför skall läkning vara långt ifrån er för era synders skull.
5. Ve er som vedergäller er nästa med ont, ty ni skall få vedergällning efter era gärningar.
6. Ve er, lögnaktiga vittnen, och dem som väger upp orättfärdighet, ty plötsligt skall ni förgås.
7. Ve er, syndare, ty ni förföljer de rättfärdiga; ty ni skall bli överlämnade och förföljda för orättvisans skull, och dess ok skall vara tungt över er.

KAPITEL 96

1. Var hoppfulla, ni rättfärdiga, ty plötsligt skall syndarna förgås inför er, och ni skall härska över dem enligt era begär.
2. Och på syndarnas vedermödas dag skall era barn stiga upp och resa sig som örnar, och högre än gamarna skall ert bo vara, och ni skall stiga upp och gå in i jordens sprickor, och klippans klyftor för evigt som kejsar inför de orättfärdiga, och sirenerna skall sucka över er och gråta.
3. Frukta därför inte, ni som har lidit; ty läkning skall vara er del, och ett klart ljus skall upplysa er, och vilans röst skall ni höra från himlen.

4. Ve er, ni syndare, ty er rikedom får er att se ut som de rättfärdiga, men era hjärtan övertygar er om att vara syndare, och detta faktum skall vara ett vittnesbörd mot er till en påminnelse om era onda gärningar.
5. Ve dig som slukar det finaste vetet och dricker vin i stora skålar och trampar de ödmjuka under fötterna med din kraft.
6. Ve er som dricker vatten ur alla källor, ty plötsligt skall ni förgås och vissna bort, eftersom ni har övergivit livets källa.
7. Ve er som utför orättfärdighet och bedrägeri och hädelse! Det skall bli en åminnelse över er om ondska.
8. Ve er, ni mäktiga, som med makt förtrycker de rättfärdiga, ty er undergångs dag kommer. I de dagarna skall många och goda dagar komma över de rättfärdiga, på er doms dag.

KAPITEL 97

1. Tro, ni rättfärdiga, att syndarna skall bli till skam och förgås på orättfärdighetens dag.
2. Vare det känt för er, syndare, att den Högste är medveten om er fördärvelse, och himmelens änglar gläder sig över er fördärvelse.
3. Vad skall ni göra, ni syndare, och vart skall ni fly på domens dag, när ni hör de rättfärdigas bön?
4. Ja, det skall gå er likasom dem, mot vilka detta ord skall vara ett vittnesbörd: "Ni har varit syndares följeslagare."
5. Och i de dagarna skall de rättfärdigas bön nå Herren, och för er skall er domsdag komma.
6. Och alla er orättfärdighets ord skall läsas upp inför den Store Helige, och era ansikten skall täckas av skam, och Han skall förkasta varje verk som är grundat på orättfärdighet.
7. Ve er, ni syndare, som bor mitt i havet och på torra land, vars åminnelse är ond mot er.
8. Ve er som förvärvar silver och guld i orättfärdighet och säger: "Vi har blivit rika på rikedomar och ägodelar; och har förvärvat allt vi har begärt."
9. Och låt oss nu göra vad vi hade föresatt oss: Ty vi har samlat silver, och många är jordbrukarna i våra hus. Och våra spannmålsmagasin är fulla som av vatten,
10. Ja, och likt vatten skall era lögner flyta bort; ty er rikedom skall inte bestå, utan snabbt stiga upp från er; ty ni har förvärvat allt i orättfärdighet, och ni skall bli överlämnade åt en stor förbannelse.

KAPITEL 98

1. Och nu svär jag till er, till de visa och de dåraktiga, ty ni skall få många erfarenheter på jorden.
2. Ty ni skall ikläda er fler prydnader än en kvinna, och fler färgade kläder än en jungfru. I kunglighet, i prakt och i makt, och i silver, i guld och i purpur, och i prakt och i mat skall de utgjutas som vatten.
3. Därför skall de sakna lära och visdom, och de skall därigenom förgås tillsammans med sina ägodelar; och med all sin härlighet och sin prakt, och i skam och i slakt och i stor fattigdom skall deras andar kastas i den brinnande ugnen.
4. Jag har svurit till er, ni syndare, liksom ett berg inte har blivit en slav, och ett kulle inte blir en kvinnas tjänarinna, så har synd inte sänts till jorden, utan människan har själv skapat den, och under en stor förbannelse skall de falla som begår den.
5. Och kvinnan har inte fått ofruktsamhet, utan för sina egna händers skull dör hon utan barn.
6. Jag har svurit till er, ni syndare, vid den Helige, att alla era onda gärningar ska uppenbaras i himlen, och att inga av era förtryckande gärningar ska vara dolda eller dolda.
7. Och tro inte i er ande och säg inte i ert hjärta att ni inte vet och att ni inte ser att varje synd varje dag registreras i himlen inför den Högste.
8. Från och med nu vet ni att allt ert förtryck, med vilket ni förtrycker, är nedskrivet varje dag ända till er domsdag.
9. Ve er, ni dårar, ty genom er dårskap skall ni förgås. Ni överträder de visa, och därför skall lyckan inte bli er del.
10. Och nu, vet att ni är förberedda för förstörelsens dag. Hoppas därför inte att leva, ni syndare, utan ni skall gå därifrån och dö. Ty ni känner ingen lösen. Ty ni är förberedda för den stora domens dag, för vedermödans dag och stor skam för era andar.
11. Ve er, ni hårdnackade hjärtan, som gör ondska och äter blod! Varifrån får ni det goda att äta och dricka och mätta er? Från allt det goda som Herren, den Högste, har gett jorden i överflöd; därför skall ni inte ha någon frid.
12. Ve er som älskar orättfärdiga gärningar! Varför hoppas ni på lycka för er själva? Vet att ni skall överlämnas i de rättfärdigas händer, och de skall hugga av era halsar och dräpa er, och de skall inte förbarma sig över er.
13. Ve er som gläder er i de rättfärdigas vedermöda, ty ingen grav skall grävas åt er.
14. Ve er som föraktar de rättfärdigas ord, ty ni skall inte ha något hopp om liv.
15. Ve er som skriver ner lögnaktiga och ogudaktiga ord, ty ni skriver ner sina lögner för att människorna ska höra dem och handla ogudaktigt mot sin nästa.
16. Därför skall de inte ha någon frid utan dö en plötslig död.

KAPITEL 99

1. Ve er som lever i gudlöshet och berömmar lögnen och prisar den! Ni skall förgås och inget lyckligt liv skall bli ert.
2. Ve dem som förvränger rättrådighetens ord och överträder den eviga lagen och förvandlar sig till vad de inte var, till syndare. De skall trampas under fötter på jorden.
3. I de dagarna, ni rättfärdiga, gör er redo att upphöja era böner som ett minne, och lägg dem fram som ett vittnesbörd inför änglarna, så att de kan hålla syndarnas synd framme inför den Högste.
4. På de dagarna skall folken röra sig i rörelse, och folkens släkter skall resa sig på förstörelsens dag.
5. Och i de dagarna skall de fattiga gå ut och föra bort deras barn, och de skall överge dem, så att deras barn skall förgås genom dem. Ja, de skall överge sina barn som fortfarande är dibarn och inte återvända till dem, och skall inte ha någon medlidande med sina älskade.
6. Och åter svär jag er, ni syndare, att synden är beredd för en dag av oupphörlig blodsutgjutelse.

7. Och de som dyrkar stenar och gravbilder av guld och silver och trä och sten och lera, och de som dyrkar orena andar och demoner och alla slags avgudar utan kunskap, skall inte få någon hjälp av dem.
8. Och de skall bli gudlösa på grund av sina hjärtans dårskap, och deras ögon skall förblindas av sina hjärtans fruktan och av syner i sina drömmar.
9. Genom dessa skall de bli gudlösa och fruktansvärda; ty de skall ha utfört allt sitt verk i lögn och tillbett en sten: därför skall de i ett nu förgås.
10. Men välsignade är i de dagarna alla de som tar emot visdomens ord och förstår dem, och följer den Högstes stigar och vandrar på hans rättfärdighets stig, och inte blir gudlösa med de gudlösa, ty de skall bli frälsta.
11. Ve dig som sprider ont över dina grannar, ty du skall dödas i dödsriket.
12. Ve er som gör falska och bedrägliga åtgärder, och dem som orsakar bitterhet på jorden, ty de skall därigenom fullständigt förgås.
13. Ve er som bygger era hus genom andras möda, och allt deras byggnadsmaterial är syndens tegelstenar och stenar; jag säger er att ni inte ska ha någon fred.
14. Ve dem som förkastar sina fäders mått och eviga arv, och vars själar följer avgudar, ty de skall inte få någon ro.
15. Ve dem som gör orättfärdighet och uppmuntrar förtryck, och som dödar sina grannar ända till den stora domens dag.
16. Ty han skall kasta ner er ära och låta lidande komma över era hjärtan och väcka sin brännande vrede och förgöra er alla med svärd. Alla heliga och rättfärdiga skall minnas era synder.

KAPITEL 100

1. Och i de dagarna skall fäderna och deras söner slås på en och samma plats, och bröder skall falla i döden, tills strömmarna flyter med deras blod.
2. Ty ingen skall hålla sin hand tillbaka från att döda sina söner och sina sonsöner, och syndaren skall inte hålla sin hand tillbaka från sin ärade broder. Från gryning till solnedgång skall de döda varandra.
3. Och hästen skall gå ända till bröstet i syndares blod, och vagnen skall sänkas ner till sin höjd.
4. På de dagarna skall änglarna stiga ner till de hemliga platserna och samla till en plats alla dem som har förtjänat synden. Och den Högste skall uppstå på domens dag för att verkställa en stor dom bland syndare.
5. Och över alla rättfärdiga och heliga skall han utse väktare bland de heliga änglarna, att vakta dem som ett ögonsten, tills han gör slut på all ondska och all synd, och även om de rättfärdiga sover en lång sömn, har de inget att frukta.
6. Och då skall jordens barn se de visa i trygghet, och skall förstå alla ord i denna bok, och inse att deras rikedomar inte skall kunna frälsa dem, i deras synders omstörtning.
7. Ve er, syndare, på den svåra ångestens dag, ni som plågar de rättfärdiga och bränner dem i eld! Ni skall få vedergällning efter era gärningar.
8. Ve er, ni hårdnackade i hjärtat, som vakar för att uttänka ondska! Därför skall fruktan komma över er, och ingen skall finnas som hjälper er.
9. Ve er, ni syndare, för er muns ords skull, och för era händers gärningars skull, genom vilka er gudlöshet har utförts. I flammande lågor, värre än eld, skall ni brinna.
10. Och nu, vet att Han skall fråga änglarna om era gärningar i himlen, solen, månen och stjärnorna om era synder, ty på jorden verkställer ni dom över de rättfärdiga.
11. Och han skall kalla fram till vittnesmål mot er varje moln och dimma och dagg och regn; ty allt detta skall undanhållas för er skull, och de skall minnas era synder.
12. Och ge nu gåvor åt regnet, så att det inte hindras från att falla över er, inte heller daggen, när den har mottagit guld och silver från er, så att den kan falla ner.
13. När rimfrosten och snön med dess köld och alla dess plågor faller över er, då skall ni inte kunna stå emot dem i de dagarna.

KAPITEL 101

1. Se på himlen, ni himmelens barn, och på allt den Högstes verk, frukta Honom och gör inget ont inför Hans närvaro.
2. Om Han stänger himmelens fönster och hindrar regn och dagg från att falla ner på jorden för er skull, vad skall ni då göra?
3. Och om Han sänder sin vrede över er för era gärningars skull, kan ni inte be till Honom, ty ni har talat högmodiga och fräcka ord mot Hans rättfärdighet, därför skall ni inte ha någon frid.
4. Och ser ni inte sjömännen på skeppen, hur deras skepp kastas fram och tillbaka av vågorna och skakas av vindarna och hamna i stor nöd?
5. Och därför fruktar de, eftersom alla deras goda ägodelar följer med dem till havet, och de har onda aningar i hjärtat att havet ska uppsluka dem och att de ska förgås däri.
6. Är inte hela havet och alla dess vatten och all dess rörelse den Högstes verk, och har han inte satt gränser för dess gärningar och begränsat det helt och hållet med sand?
7. Och vid Hans tillrättavisning förskräcks den och torkar ut, och alla dess fiskar dör och allt som är i den; men ni syndare som är på jorden, frukta Honom inte.
8. Har han inte skapat himmel och jord och allt vad däri är? Han har gett förstånd och vishet åt allt som rör sig på jorden och i havet?
9. Fruktar inte sjömännen havet? Men syndare fruktar inte den Högste.

KAPITEL 102

1. I de dagar då Han har låtit en svår eld komma över er, vart skall ni fly, och vart skall ni finna befrielse? Och när Han släpper ut sitt ord mot er, skall ni då inte bli förskräckta och fruktade?
2. Och alla ljusen skall bli förskräckta av stor fruktan, och hela jorden skall bli förskräckt och darra och bli förskräckt.
3. Och alla änglar skall utföra sina befallningar och söka gömma sig från den Stora Härlighetens närvaro. Jordens barn skall darra och skälva. Ni syndare skall vara förbannade för evigt och ni skall inte ha någon fred.
4. Frukta inte, ni rättfärdigas själar, och var hoppfulla ni som har dött i rättfärdighet.

5. Och sörj inte om din själ har stigit ner i dödsriket i sorg, och att din kropp i ditt liv inte har klarat sig enligt din godhet, utan vänta på syndarnas domsdag och på förbannelsens och tuktans dag.
6. Och ändå, när ni dör, säger syndarna till er: "Som vi dör, dör de rättfärdiga, och vilken vinning får de av sina gärningar?"
7. Se, liksom vi, så dör de i sorg och mörker, och vad har de mer än vi? Från och med nu är vi jämlika.
8. Och vad skall de få och vad skall de se för evigt? Se, även de har dött, och hädanefter skall de inte se något ljus för evigt."
9. Jag säger er, ni syndare, att ni nöjer er med att äta och dricka och plundra och synda och klä av män nakna och skaffa er rikedom och se goda dagar.
10. Har du sett de rättfärdigas slut, att inget våld finns hos dem förrän de dör?
11. "Men de förgicks och blev som om de inte hade varit till, och deras andar steg ner i dödsriket i vedermödan."

KAPITEL 103

1. Nu svär jag därför till dig, du rättfärdige, vid den Store, Ärade och Mäktiges härlighet i herravälde, och vid Hans storhet svär jag till dig:
2. Jag känner till ett mysterium och har läst de himmelska tavlorna och har sett de heliga böckerna och har funnit skrivet och inskrivet däri:
3. Att all godhet, glädje och härlighet är förberedd för dem, och nedskriven för andarna hos dem som har dött i rättfärdighet, och att mångfaldigt gott skall ges till er som belöning för ert arbete, och att er lott är rikligt större än de levandes lott.
4. Och era andar som har dött i rättfärdighet skall leva och glädjas, och deras andar skall inte förgås, och deras åminnelse skall inte förgås inför den Stores ansikte till alla världens släkten: frukta därför inte längre deras förakt.
5. Ve er, ni syndare, när ni dör, om ni dör i era synders rikedom, och de som är som er säger om er: 'Saliga är syndarna, de har sett alla sina dagar.'
6. Och hur de har dött i välstånd och rikedom, och inte har sett lidande eller mord i sitt liv; och de har dött i ära, och dom har inte verkställts över dem under deras liv.
7. Vet att deras själar skall nedstiga till dödsriket, och de skall vara eländiga i sin stora vedermöda.
8. Och in i mörker och kedjor och en brinnande låga där det råder en svår dom skall era andar gå in; och den stora domen skall vara för alla generationer i världen. Ve er, ty ni skall inte ha någon fred.
9. Säg inte om de rättfärdiga och goda som lever: "I våra oroliga dagar har vi slitit hårt och upplevt alla möjliga svårigheter, och mött mycket ont och förgås, och har blivit få och vår ande liten.
10. Och vi har blivit förintade och har inte funnit någon som kan hjälpa oss ens med ett ord: Vi har blivit plågade och förintade, och inte hoppats på att få se liv från dag till dag.
11. Vi hoppades bli huvudet, men har blivit svansen. Vi har arbetat hårt och inte fått någon tillfredsställelse i vårt arbete. Vi har blivit föda för syndare och orättfärdiga, och de har lagt sitt ok tungt på oss.
12. De som hatade oss härskade över oss och slog oss. Vi böjde våra nackar för dem som hatade oss, men de förbarmade sig inte över oss.
13. Vi ville komma bort från dem för att kunna fly och få ro, men vi fann ingenstans att fly och vara trygga för dem.
14. Och vi klagar hos härskarna i vår vedermöda och ropar mot dem som uppslukar oss, men de lyssnade inte till våra rop och ville inte lyssna till vår röst.
15. Och de hjälpte dem som plundrade oss och uppslukade oss och dem som gjorde oss få; och de dolde sitt förtryck, och de tog inte bort från oss oket från dem som uppslukade oss, skingrade oss och mördade oss, och de dolde sitt mord, och kom inte ihåg att de hade lyft sina händer mot oss.

KAPITEL 104

1. Jag svär till er, att änglarna i himlen minns er för gott inför den Stores härlighet: och era namn är skrivna inför den Stores härlighet.
2. Var hoppfulla; ty förut skämdes ni genom sjukdom och lidande; men nu skall ni lysa som himlens ljus, ni skall lysa och ni skall bli sedda, och himlens portar skall öppnas för er.
3. Och i ditt rop, ropa efter dom, och den skall uppenbaras för dig; ty all din vedermöda skall drabba härskarna och alla som hjälpte dem som plundrade dig.
4. Var hoppfulla och kasta inte bort era hopp, ty ni skall få stor glädje liksom himmelens änglar.
5. Vad skall ni vara skyldiga att göra? Ni skall inte behöva gömma er på den stora domens dag och ni skall inte befinnas som syndare, och den eviga domen skall vara långt ifrån er i alla världens generationer.
6. Och frukta nu inte, ni rättfärdiga, när ni ser syndarna växa sig starka och ha framgång på sina vägar. Var inte deras följeslagare, utan håll er borta från deras våld, ty ni skall bli himmelens härskarors följeslagare.
7. Och även om ni syndare säger: "Alla våra synder skall inte utredas och skrivas ner", skall de ändå skriva ner alla era synder varje dag.
8. Och nu visar jag er att ljus och mörker, dag och natt, ser alla era synder.
9. Var inte gudlösa i era hjärtan, ljug inte och ändra inte det som är rättskaffens. Anklaga inte den Heliges ord för lögn, och håll inte heller era avgudar vördade. Ty all er lögn och all er gudlöshet härrör inte från rättfärdighet utan från stor synd.
10. Och nu känner jag denna hemlighet, att syndare skall förändra och förvränga rättfärdighetens ord på många sätt, och tala onda ord och ljuga och bedriva stora bedrägerier och skriva böcker om sina ord.
11. Men när de sanningsenligt skriver ner alla mina ord på deras språk, och inte ändrar eller förminskar något från mina ord utan skriver ner dem alla sanningsenligt – allt vad jag först vittnade om dem.
12. Sedan känner jag till en annan hemlighet, att böcker skall ges åt de rättfärdiga och visa för att bli en källa till glädje och rättfärdighet och mycken visdom.
13. Och åt dem skall böckerna ges, och de skall tro på dem och glädjas över dem, och då skall alla de rättfärdiga som därifrån har lärt sig alla rättfärdighetens vägar bli belönade.

KAPITEL 105

1. På den tiden befallde Herren dem att sammankalla och vittna för jordens barn om deras visdom: Visa den för dem, ty ni är deras vägledare och en belöning över hela jorden.
2. Ty jag och min son skall för alltid vara förenade med dem på rättrådighetens stigar i deras liv; och ni skall ha frid: gläds, ni rättrådighetens barn. Amen.

KAPITEL 106

1. Och efter några dagar tog min son Metusela en hustru åt sin son Lamek, och hon blev havande med honom och födde en son.
2. Och hans kropp var vit som snö och röd som en ros blommande, och hans hår och hans långa lockar var vita som ull, och hans ögon vackra. Och när han öppnade sina ögon, lyste han upp hela huset som solen, och hela huset var mycket klart.
3. Och därpå reste han sig i barnmorskans händer, öppnade sin mun och talade med rättfärdighetens Herre.
4. Och hans fader Lamek fruktade honom och flydde och kom till sin fader Metusela.
5. Och han sade till honom: 'Jag har fött en främmande son, olik och olik människan, och lik himmelens Guds söner; och hans natur är annorlunda och han är inte lik oss, och hans ögon är som solens strålar, och hans ansikte är strålande.'
6. Och det tycks mig som om han inte är sprungen från mig utan från änglarna, och jag fruktar att ett underverk i hans dagar kan ske på jorden.
7. Och nu, min fader, är jag här för att bönfalla dig och bönfalla dig att du må gå till Enok, vår fader, och lära dig sanningen av honom, ty hans boning är bland änglarna.
8. Och när Metusela hörde sin sons ord, kom han till mig till jordens ändar; ty han hade hört att jag var där, och han ropade högt, och jag hörde hans röst och kom till honom. Och jag sade till honom: 'Se, här är jag, min son, varför har du kommit till mig?'
9. Och han svarade och sade: 'Av stor oro har jag kommit till dig, och av en obehaglig syn har jag kommit fram.'
10. Och nu, min fader, hör mig: åt min son Lamek har fötts en son, vars like ingen finns, och hans natur är inte som människans natur, och färgen på hans kropp är vitare än snö och rödare än en ros blommar, och håret på hans huvud är vitare än vit ull, och hans ögon är som solens strålar, och han öppnade sina ögon och lyste upp hela huset.
11. Och han reste sig i barnmorskans händer och öppnade sin mun och välsignade himmelens Herre.
12. Och hans fader Lamek blev rädd och flydde till mig, och trodde inte att han var sprungen från honom, utan att han var i himmelens änglars likhet; och se, jag har kommit till dig för att du må kungöra sanningen för mig.
13. Och jag, Enok, svarade och sade till honom: 'Herren skall göra något nytt på jorden, och detta har jag redan sett i en syn, och jag skall låta dig veta att i min fader Jareds generation överträdde några av himmelens änglar Herrens ord.'
14. Och se, de begår synd och överträder lagen, och har förenat sig med kvinnor och begått synd med dem, och har gift sig med några av dem, och har fått barn med dem.
15. Och de skall frambringa jättar på jorden, inte efter anden, utan efter köttet, och det skall bli ett stort straff över jorden, och jorden skall renas från all orenhet.
16. Ja, en stor förödelse skall komma över hela jorden, och det skall bli en översvämning och stor förödelse i ett år.
17. Och denne son som är född åt dig skall bli kvar på jorden, och hans tre barn skall bli frälsta med honom. När alla människor som är på jorden dör, skall han och hans söner bli frälsta.
18. Och låt nu din son Lamek veta att han som har fötts i sanning är hans son, och ge honom namnet Noa; ty han skall lämnas kvar åt er, och han och hans söner skall räddas från den fördärvelse som skall komma över jorden på grund av all den synd och all den orättfärdighet som skall fullbordas på jorden i hans dagar.
19. Och därefter skall det bli ännu mer orättfärdighet än den som först fullbordades på jorden; ty jag känner de heligas hemligheter; ty Han, Herren, har visat mig och underrättat mig, och jag har läst dem i de himmelska tavlorna.

KAPITEL 107

1. Och jag såg skrivet på dem att generation efter generation skall överträda, tills en rättfärdig generation uppstår, och överträdelsen förgås och synden försvinner från jorden, och allt slags gott kommer över den.
2. Och nu, min son, gå och låt din son Lamek veta att denne son, som har fötts, i sanning är hans son, och att detta inte är lögn.'
3. Och när Metusela hade hört sin fader Enoks ord – ty han hade visat honom allt i hemlighet – vände han tillbaka och visade honom dem och gav denne son namnet Noa, ty han skall trösta jorden efter all förödelse.

KAPITEL 108

1. En annan bok som Enok skrev för sin son Metusela och för dem som skall komma efter honom och hålla lagen i de sista dagarna.
2. Ni som har gjort gott skall vänta på de dagarna, tills de som gör ont är borta och de som överträder.
3. Och vänta sannerligen tills synden är borta, ty deras namn skall utplånas ur livets bok och ur de heliga böckerna, och deras avkomma skall förgöras för evigt, och deras andar skall dödas, och de skall ropa och klaga på en plats som är en kaotisk vildmark, och i eld skall de brinna; ty där finns ingen jord.
4. Och jag såg där något som liknade ett osynligt moln; ty på grund av dess djup kunde jag inte se bort, och jag såg en eldslåga flamma klart, och ting som lysande berg som cirkulerade och svepte fram och tillbaka.
5. Och jag frågade en av de heliga änglarna som var med mig och sade till honom: "Vad är detta för en lysande sak? Ty det är inte en himmel utan bara en flammande eldslåga och rösten av gråt och klagan och klagan och stark smärta."
6. Och han sade till mig: 'Denna plats som du ser – här äro syndares och hädares andar utkastade, och de som bedriver ogärning, och de som förvränger allt vad Herren har talat genom profeternas mun – ja, det som skall ske.'

7. Ty några av dem är skrivna och inskrivna ovan i himlen, för att änglarna skall läsa dem och veta vad som skall hända syndarna och de ödmjukas andar och dem som har plågat sina kroppar och blivit vedergällda av Gud, och dem som har blivit skämda av onda människor.
8. De som älskar Gud och varken har älskat guld eller silver eller något av världens goda ting, utan har utlämnat sina kroppar åt plåga.
9. Som, sedan de blevo, inte längtade efter jordisk föda, utan betraktade allt som ett förbigående andetag och levde därefter. Herren prövade dem mycket, och deras andar befanns rena, så att de skulle prisa hans namn.
10. Och alla de välsignelser som var ämnade för dem har jag räknat upp i böckerna. Och han har tilldelat dem deras belöning, eftersom de har visat sig vara sådana som älskade himlen mer än sitt liv i världen, och trots att de trampades under fötterna av onda människor, och erfick misshandel och förolämpning från dem och skämdes, välsignade de mig ändå.
11. Och nu skall jag kalla fram de godas andar som tillhör ljusets generation, och jag skall förvandla dem som föddes i mörkret, vilka i köttet inte belönades med den ära som deras trofasthet förtjänade.
12. Och jag skall låta dem som älskar mitt heliga namn komma fram i strålande ljus, och jag skall sätta var och en på sin äras tron.
13. Och de skall stå i strålglans i oräkneliga tider, ty rättfärdighet är Guds dom, ty åt de trogna skall han ge trofasthet på de rättrådiga stigarnas boning.
14. Och de skall se de som var födda i mörker ledas in i mörkret, medan de rättfärdiga skall stå i strålglans.
15. Och syndarna skall ropa högt och se dem strålande, och de skall gå dit dagar och tider är föreskrivna för dem.